

TOLLER BLADET

Nr. 2 - 2018

Årets tollere

Sporets ABC

Diva finder tabte ting

TOLLERBLADET

NR. 2/2018 · 19. årgang
ISSN 1601-5266

Tollerbladet udgives af

Dansk Nova Scotia Duck Tolling Retriever
Klub - specialklub under DKK

Ansv. red.

Marianne Kolind

Redaktion: Ea Holmquist Jakobsen

E-mail: blad@tollerklubben.dk

Produktion

Aalborg Produktionsskole/Medie

Deadline næste blad

20. maj 2018

Næste blad

Ca. 10. juli 2018

Forsidebillede

Working Sansa vom Lech-Toller nest efter
jagt på Bregentved Gods

Ejer og fotograf: Per Rasmussen

Materialer

Materialer til bladet sendes til:
blad@tollerklubben.dk

Ikke-digitale materialer returneres ikke.

Billedmateriale til bladet leveres i bedst mulige originalformat.

Billeder skal sendes som separate filer.

Bankkonto

Reg.nr.: 7046

Kontonr: 0128849

IBAN-number: DK3670460000128849

BIC-address (SWIFT-address): SYBKDK22

Oplag: 400

Tryk: Vestergaards A/S

Leder

Så er året skudt i gang med udstillinger og generalforsamling.

Vonge udstillingen den 10. februar var årets første klubudstilling. Der var denne gang 28 hunde til bedømmelse.

Dagens dommer var Kresten Scheel, hvilket var en supergod oplevelse. Kresten gav nogle fine kritikker og havde god tid til at forklare, hvorfor han dømte, som han gjorde. Det gjorde, at tilskuerne hele tiden havde mulighed for at følge med og få en begrundelse for, at Kresten dømte den ene som 1. og den anden som 2.

I skrivende stund, hvor vinteren synger på sidste vers, og der endnu falder lidt hvide snefnug, sidder jeg og tænker på, hvordan jeg skal indlede denne min første leder i Tollerbladet.

På klubbens årlige generalforsamling, den 10. februar efter udstillingen i Vonge, blev jeg valgt som formand for klubben. Tak for dette valg.

Bestyrelsen er nu sammensat på følgende måde:

Formand: _____ Marianne Kolind

Næstformand: _____ Lars Møller

Sekretær: _____ Annette Schwartz Hansen

Kasserer: _____ Johnny Selvig

Medlem: _____ Anette Hadenfeldt

1. suppleant: _____ Charlotte Thomsen

2. suppleant: _____ Grete Munch

Bestyrelsens repræsentanter i udvalgene er fordelt på følgende måde:

Udstillingsudvalget: _____ Lars Møller

Jagtudvalget: _____ Marianne Kolind

LP udvalget: _____ Grete Munch

Sporudvalget: _____ Annette Schwartz Hansen

Sundhedsudvalget: _____ Anette Hadenfeldt

Kredsudvalget: _____ På dagsordenen til næste bestyrelsesmøde

Hvalpeanvisning: _____ Gea Bos (træffes på hvalpe@tollerklubben.dk)

Velkommen til nye bestyrelsesmedlemmer og STOR TAK til afgangende medlemmer for det store arbejde, de har lagt i klubben gennem årene.

Nu er der så nye "boller på suppen", og vi tager fat på et nyt bestyrelsesår. Der er allerede godt gang i klubbens aktiviteter for det kommende år, idet diverse udvalg jo har lagt planer for udstillinger og prøver mv. længe før generalforsamlingen.

Som helt ny formand, efter kun at have siddet i bestyrelsen i 1 år, er der mange opgaver, hvor jeg skal finde ud af, om de ligger på formandens skuldre, eller jeg skal have dem fordelt i udvalgene.

Noget af det, jeg er lidt nysgerrig på, er, hvordan mon det kan være, at vi har et par kredse, der ikke er aktive, som det ser ud med bestyrelsesøjne lige nu. Hvad kan vi gøre for at få gang i kreds Fyn og kreds Midt Vest? Måske sidder der en eller anden i de nævnte områder og godt vil være med til at få gang i kredsen, men ikke helt ved hvordan, og hvem man skal gå til? Så er det dig, der sidder og gerne vil noget i din kreds, så skriv til mig: Formand@tollerklubben.dk

Opstart kunne være en gåtur i området, se hvilke tollere, der er, og evt. få en snak om, hvad det er, man vil med sin toller i jeres område.

I klubben har vi gennem en lang årrække haft forskellige udvalg til at varetage konkrete opgaver. Det vil der også være fremadrettet. Klubben har brug for, at

medlemmerne engagerer sig, tager del i den opgave, det er at lave relevante aktiviteter for det, der er vores alle sammen fælles interesse, nemlig tollereren.

Udvalgene i klubben lige nu er:

Jagt, spor, lydighed, udstilling, sundhed, adfærd og PR.

Vi arbejder på at oprette et jubilæumsudvalg, for der kommer jo et 25-års jubilæum i 2022, og det vil være dejligt at være lidt på forkant med det.

Har du specielt interesse i et eller flere af udvalgene, er du MEGET velkommen til at henvende dig til undertegnede, intet udvalg er lukket. Der er undertiden brug for ekstra hænder til mindre, tidsbegrænsede opgaver, så meld gerne tilbage til bestyrelsen.

Kommunikation er en vanskelig ting. Det ligger mig meget på sinde at ændre måden at kommunikere på i klubben og diverse udvalg. Der har gennem årene været meget "mudder" i krogene. Nogle, som ikke vil det, hvis dén skal være med og lignende. Det må og skal stoppe nu.

Vi er en lille klub med blot ca. 320 medlemmer, det må være muligt at tale om, sammen og med hinanden på en sober facon. Både på skrift og det talte ord. Der skal naturligvis være plads til forskellighed, hvilket gør stærk om end blot, når forskellighederne udnyttes på den positive måde.

Nye medlemmer er et stort emne i denne lille klub. Vi vil gerne, at opdrættere indmelder deres hvalpekøbere. Derefter også, når

de så er indmeldt, at de fortsætter deres medlemskab – hvordan kan vi sikre dette?

Der kommer hele tiden nye tollerejere til, og det er utroligt vigtigt, at de bliver godt modtaget i den kreds, de tilhører. Det er utroligt vigtigt at ALLE, uanset om man har fået en tollerhvalp med henblik på, at den skal være lydighedshund, jagthund, udstillingshund, familiehund eller noget helt andet, føler sig godt tilpas. ALLE skal føle sig velkommen i klubben både lokalt og på landsplan.

Derfor er et af mine arbejdsopgaver også at komme ud til så mange af klubbens arrangementer som muligt. Jeg vil gerne, hvis og når tiden tillader det, deltage i arrangementer i kredsen rundt om i landet, så jeg som formand kan møde jer derude og få en fornemmelse af, hvem I er i jeres kreds.

Jeg kunne godt tænke mig at høre om, hvad og hvordan I gør i jeres kreds, når I får nye medlemmer. Har I en procedure for modtagelse og fastholdelse af medlemmerne. Kom gerne med gode ideer og input.

Ti slut vil jeg gerne minde jer om, at der er Tollerdays ved Roskilde i dagene 27.-28.-29. april.

Tilmelding ligger på hundeweb. Kig også lige ind på hjemmesiden og Facebook.

Jeg glæder mig meget til at samarbejde med alle jer derude.

Glædeligt forår.

Marianne Kolind / Formand.

Pin-Up Tollereren

Ejer og fotograf: Jens Due Christensen

"Atlas" er da vist en fremmelig hvalp med mod på livet!
Heldigvis var der is på vandet, så han kunne komme tør"potet" i land igen.

Diva finder tabte ting

Tekst: Dorthe Madsen

Danmarks civile Hundeførerforening (DcH) råder over en frivillig Eftersøgningstjeneste. Eftersøgningshundene er specialuddannet til at finde tabte ting, så som punge, nøgler, briller, høreapparater m.m.

Én af de dygtige hunde i Eftersøgningstjenesten er Diva, som bor i Bramming.

Denne herre var lykkelig, da Diva fandt hans høreapparat i en rhododendronbusk

Jeg vil fortælle lidt om Diva og mig. Jeg har i ca. 16 år haft border collier. Men jeg synes ikke helt, jeg kunne det med dem, som jeg gerne ville. Så da min sidste border collie ikke rigtig kunne mere, gik jeg på jagt efter en toller. Ja, hvordan jeg er kommet i tanke om, at det skulle være den race, aner jeg ikke. Men jeg læste en del om racen på nettet og var helt sikker på, det skulle være en toller. Så gik jagten ind på at få fat på en god hund.

Det fandt jeg hurtigt ud af, ikke var så nemt, men efter 1,5 års søgning, hvor jeg fandt alletiders kennel, og jeg blev godkendt til at få en hvalp, var det bare at vente. Jeg havde på forhånd besluttet, at vi skulle gå i DcH, og hun skulle bruges som eftersøgningshund. Den 20. maj 2016 fik jeg så endelig Diva. Få dage efter at jeg havde fået Diva, gik jeg stille og roligt i gang med at lære hende spor og søg ved at smide godbidder på græsplænen i et meget afgrænset område. Inde i huset smed jeg alt muligt på gulvet, som hun så stolt samlede op. Ros, ros. Der var ikke den ting, hun ikke ville have i munden. Så var grundlaget bygget op.

Så smed jeg klude og andre ting ude på græsplænen, og stolt kom Diva med dem. Så blev sværhedsgraden øget. Diva blev inde, mens jeg gemte tingene på græsplænen osv. En god leg syntes hun, og hver gang hun fandt en ting, var hun meget stolt og blev belønnet med en godbid. I november 2017 var vi på kursus i eftersøgningstjenesten, og Diva bestod uden problemer. Uden at prale kunne jeg godt se, at hun var et skridt foran mange af de andre hunde. Og hun elsker det arbejde. Når jeg finder vesten frem, som vi bruger til eftersøgning, ved hun ikke, hvor hun skal gøre af sig selv af glæde.

Jeg træner med hende så mange forskellige steder som muligt. Åbne områder, i lader, i skove, i haver, på legepladser. Ting bliver gravet ned i sandet, hængt op i buske, gemt under blade, smidt på åbne områder. Vi er i gang med vandsøg, som dog ikke er helt nemt, da Diva underligt nok ikke bryder sig om at få våde poter - hun ved ikke, at en toller burde elske vand. Alt muligt bliver brugt i vores træning - små høreapparater, mobiltelefoner, smykker, nøgler, sutter, træpinde, Dankort, metalting osv. Sidste sommer var vi med en erfaren eftersøger ude at søge efter et høreapparat i en have. Lige pludselig stod hun på bagbenene i en rhododendron busk. Så jeg kaldte på assistance fra den erfarne hundefører, vi var med, men inden hun nåede frem med sin schæferhund, havde Diva fået pillet høreapparatet ned og spyttet det ud på græsplænen.

For nylig var vi i en børnehave for at søge efter et par briller, som en lille pige sagde, hun havde gravet ned til kineserne. Det silede ned med regn, Diva søgte og søgte i sandkasserne og på legepladsen, men efter en ½ time var jeg faktisk ved at give op. Jeg var våd fra inderst til yderst og gad ikke mere, men Diva søgte og søgte og var ligeglad med regnen.

Så sendte jeg hende ind i noget buskads, og vupti - der var brillerne. Og en mor der blev rigtig, rigtig, rigtig glad for de fundne briller.

Når man ser Diva som eftersøgningshund, er man ikke i tvivl om, at hun er i sit rette element. Næsen i jorden og en hale der logrer helt vild. Uden at prale er Diva den perfekte eftersøgningshund.

Efter halvanden times eftersøgning i silende regn var Dorthe ved at give op. Men Diva fortsatte ufortrødent, og VUPTI så fandt hun den lille piges briller

Diva er ikke udelt begejstret for vand, men hun går alligevel ikke af vejen for en soppetur

Sporets ABC

Blod fra vildt dufter kraftigt og kan derfor forskrække en uerfaren hvalp eller voksen hund. Derfor må mængden af blod på sporet ikke overdoseres i misforstået godhed

Tekst og fotos: Nina Orvokki Helander-Isaksen

Jeg blev spurgt, om jeg ville skrive denne artikel for en del tid siden, jo det vil jeg da. Det var da lige til, for jeg plejer at gøre sådan og sådan, hvilket det bare var at skrive ned. Ja se, så tager du din hund, et par klove, noget blod, en skov og ud fra det, så lægger du et spor og går det. For enden findes der en belønning, og så gentager du, og en dag er du klar til lidt længere spor, lidt sværere og og og .. hmmm. Men nej, så lige til og enkelt er det altså bare ikke.

Så derfor er artiklen skrevet om mange gange, da der hele tiden kommer vigtige ting, som jeg er nødt til at have med i min egen lidt nørdede tilgang til sporet, dets virkning, gavn, glæde og tilfredsstillelse. Der er helt sikkert også en masse, jeg ikke får med eller får skrevet forkert, så har du brug for en uddybning, er det bare at tage kontakt, så forklarer jeg gerne min mening med det, jeg har skrevet her i artiklen.

Der er så mange ting, der ligger til grund for at starte en hund op i schweissspor. Og det er nogle af disse ting, som kommer her sammen med en kort forklaring, inden jeg giver et oprids af, hvordan jeg i dag vil starte en ny hund/hvalp op.

Jeg vil dog her slå fast, at ALT du læser, hører, ser og får fortalt, kan du tage til dig. Tænk godt over det, afprøv det eventuelt, sorter i det og det du kan bruge, skal du bruge, resten smider du ud.

For der er kun én hund som din, der er kun én fører som dig, og derfor vil det nogle gange være sådan, at det jeg kan, gør og bruger på min hund, vil have den direkte modsatte virkning på dig og din hund, og det, som virker for dig og din hund, fungerer måske ikke for mig. Så tænk logisk, arbejd logisk, og tænk logisk en gang mere.

Ikke bare fra A til B

Schweissspor – det er mange ting. Og så dog alligevel samlet i én ting, nemlig samarbejde, råhygge, træning, nydelse og mange timer med masser af frisk luft ude i naturen.

Jeg vil her forsøge at beskrive opstarten med en ny hund. Udgangspunktet vil være en hvalp, men kan med stor succes overføres til en voksen hund, hvor man selvfølgelig vurderer, hvor den voksne hund er mentalt, socialt og samarbejds-mæssigt. Mit udgangspunkt er det, jeg har opnået med min egen hund. Alt er en samling af alle de informationer, træningstimer, kurser, uddannelse, samarbejdstimer/sparring med dommer Søren

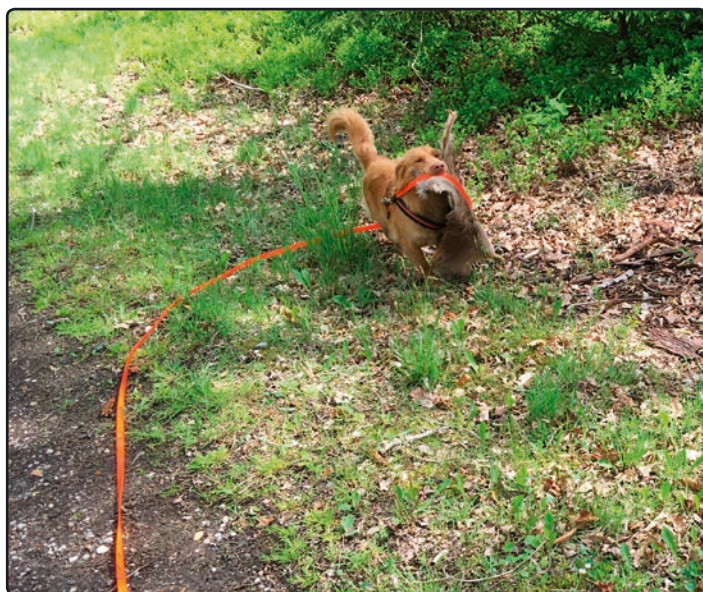
Krabbe, dommer Brian Seitzberg, de mange andre dommere jeg har haft på mine prøver, alle de forskellige stifindere jeg har snakket med/spurgt til råds, samt den uundværlige træning, sparring/problemløsning, som jeg har med førerne og hunde på mine egen træningshold.

Størsteparten på mine hold har været tollere med forskellige baggrunde, men jeg har også haft nogle anderledes racer lige fra Great Dane, westi, bomuldshund, hollandsk hyrdehund, rottweiler, labrador, retrievere og ned til dansk/svensk gårdhund osv. Racer meget anderledes end tolleren, men stadig ekstremt lærerige at se og følge.

Da jeg startede med spor, var min overbevisning, at man gik fra A til B, at man kun lærte ved at gå sporet med egen hund, at det bare var 1-2-3 og gjort, men hold nu op, hvor tog jeg fejl, meget fejl.

Lærdommen kommer i en meget stor, blandet balje af alle de tilfælde, hvor man ser på andre hunde af samme race og fremmede racer. Af at se på hundeførerne, se hvordan den ene begår den ene fejl, den anden begår den anden fejl, den tredje..., samt alle de andre, som begår fejl ... osv.

Ja, det lyder hårdt, men ikke desto mindre er det faktisk det, som sker. Det er det, vi skal være åbne overfor, for det er ofte utroligt lærerige fejl, så hvis man vil acceptere dem, tage ved lære af dem og bruge dem - ja så kommer man rigtig langt. Vi har desværre mange gange den tendens, at vi vil fortælle/ bestemme over for vores hund, at vi er gået der og der, gået den vej omkring det træ, den busk eller tot, da vi lagde sporet. Vi har meget svært ved at give slip, at overlade kontrollen til vores hund, selv om det faktisk er hunden, som er født med en formidabel lugtesans og ikke os.

Det er vigtigt at opbygge hundens selvstændighed

Fakta:

Lugtesansen er opdelt på celler. Vi mennesker, som mener at vi har en god lugtesans, har kun ca. 5 millioner lugteceller, hvorimod vores hunde har tæt på 220 millioner. Samtidig er bearbejdningsområdet i hjernen hos hunden 40 gange større, end det er hos os mennesker. Det er også

en afgørende fakta, at duftinformationerne hos hunden er meget hurtigere til at nå bearbejdningsområdet end hos os.

Alle hunde kan lære at gå spor. Nogle er mere egnede end andre, men i 75 % af tilfældene er det førerens gejst, lyst og evne til at ville sporet, sporten og hyggen, der er afgørende.

Lige her vil min mentor hviske mig i øret og sige: "Niks, det er ikke kun 75 %, men 95 % førerens skyld", men jeg vil være sød og holde mig til de 75 % for egen regning.

Det er ofte føreren, som bremser hunden, for de ved jo bedre, hvor sporet er, end hunden gør. Jeg har rigtig mange gange underholdt andre kursister på mine hold ved at kommentere ligesom Kurt Thybo på et spor, i hvad det er, hunden gør, for at få førerklumpen i den anden ende af linen til at forstå, at sporet er altså lige der. Det har givet mange timers grin og stor lærdom for mig, dem som følger med på sporet og hundens fører.

Belønningen for enden af sporet skal være værd at arbejde for. Ninas hund Felix er stolt over at have fundet et lækkert skind.

Eksempel:

En hund går/trækker over en grusvej, føreren holder igen (for vi skal da ikke over en vej), hunden slår af, den går bag om, lister uden om og forsøger igen. Føreren mener stadig ikke, at de skal den vej, hunden forsøger at gå den anden vej omkring for at lokke føreren med over, igen stopper føreren hunden, og så tænker den groft sagt "Rend mig, så kan du sgu selv gå dit spor" og giver sig til at hyggesnuse og være uinteresseret i kernefærten. Lige der sker det, som giver et tab på en prøve. Det er her, hvor vi skal huske, at vores hundes lugtecenter er så meget større end vores, MEN dog skal vi også her arbejde ud fra den påstand, jeg skrev længere oppe, at alle hunde kan gå spor! Dette kræver bare en indsats fra dig som fører i, hvor du guider/ støtter din hund i at fastholde, udvikle og forbedre dens medfødte fordel. For hunden kan sagtens have så meget selvstændighed, overskud og drillerier, at den egentligt bare gør, som det passer den.

Vi skal fra første øjeblik, hvor vi bestemmer os for at gå spor med vores hunde, forholde os til oplæringsfaktaene, som er de fakta, som er noteret herunder.

DOG er den største årsag til, at det lykkes, føreren. For hvis du ikke selv har den store gejst, lyst og energi til spor, så vil det

smitte af på hunden, og I kommer ikke så langt. Søren Krabbe sagde til mig som en af de første ting nogensinde: "Når du går spor, så har du ingen ur, du har ingen ting, du skal nå. Det, at få lagt et spor og sige jeg har lige 30 min. så det når jeg, det er den største straf, du kan give din hund, da du konstant vil hænge i klokken som en gummibold og ubevidst stresse dig selv og din hund, fordi du skal nå en masse andre ting og ikke har tid til at nyde jeres sammenhold".

Fakta:

Hundens drivkraft er lyst, nysgerrighed, motivation, vilje, koncentrationsevne, mod, tryghed og selvstændighed, da-taopsamling og en fører, som respekterer hundens arbejde.

Hvad betyder så alt det i overført betydning?

Drivkraft, ja det er hundens fødte instinkt til at følge blodet, som er drevet af lysten til at tilfredsstille dens nysgerrighed. Nysgerrighed skal styrkes med motivation, som føreren skal styrke ved at lege schweisslugten ind i hundens lugteceller og der igennem styrke hundens vilje til at følge sporet.

Koncentrationen skal fra hvalpetiden langsomt øges med 30-50 m bittesmå, sjove, hurtige spor (da det er meget trættende at gå spor). Når man øver koncentration, så er det vigtigt ligesom i alle andre træningsformer, IKKE at forlanger mere, end hunden kan honorere. Forlanger vi mere, end de kan give, er det dømt til fiasko.

Motivationen for hundens lyst til at koncentrere sig er den helt fantastiske leg, de får, når de finder det "anskudte dyr". At vi som førere styrker og støtter deres mod og tryghed i den skrappe duft af schweiss, af skov/arbejdsområde, lyde, larm og andre forstyrrende elementer. Nogle hunde skal have utrolig megen støtte og hjælp, mens andre er hurtige til at acceptere områderne. Vi skal gerne derhen, hvor hunden faktisk ikke ænses området og larmen, men kun sporet og at følge det til enden.

Det allervigtigste er dog selvstændigheden. Fratager vi vores hunde den, så er det tæt på, at vi kan opgive at gå spor, for den vil hele tiden spørge os, hvad vil du? Hvorfor skal vi? Er du nu sikker? Er det nu også den rigtig vej, jeg kigger?

Vi kan sagtens på træningssporet støtte den med retningen, men til konkurrencer har vi på ingen måde den mulighed, da sporet jo ikke bliver offentliggjort for os.

Så det med kæft, trit og retning kan være en hæmsko for nogle hunde, særlig hvis de i forvejen er forsigtige og tryghedssøgende.

Fakta:

En hund, som er tryk og koncentreret, lugter bedst. Husk at lade hunden gå i sit eget moderate tempo. Du bør være meget opmærksom på, at den ikke får den uvane at løbe henover sporet, for på den måde mister den rigtig mange lugtdata. Skulle din hund løbe på sporet, så er det her vigtigt, at du ikke med dine arme rykker hunden tilbage, men at du bruger din krop/vægt/evt. en speciel sele som bremseklods til at få farten ned.

Groft sagt så skal vi have hunden til at arbejde for os på den fært, som vi har lagt ud, i vores tempo, og når vi gerne vil have det.

Ninas hvalp Tollers Delight Tracking Sensation kaldet Saga gik et af sine første spor, da hun var bare 8 uger og 4 dage gammel

Så det er her, den skal gøre det, den er bedst til, nemlig at bruge sin næse til det, den er skabt til.

Vi skal hele tiden arbejde med positiv forstærkning i form af belønning, som hunden elsker.

Vi skal også arbejde på skarphed. Det vil sige, at vi skal rette vores "ros/belønning" til det helt rette øjeblik således, at vores hund finder ud af, hvad den går på, hvorfor, og at det kan betale sig at gå sporet.

Her er det også utrolig vigtigt, at vi ved, hvad vi belønner for. For husk at fejl indlæres lige så nemt som det rigtige, og at fejlen er lige så nem at udføre som det korrekte.

Sporarbejde er en religion. Der er mange forskellige måder at gøre det på, for det kommer meget an på hunden/racen/personen og ens egen mening og ønske om, hvor meget du vil, og hvordan du vil gøre det. Der er dog stadig nogle fakta, som ikke kan ignoreres - dem får du her. I min egen konstante søgen, nysgerrighed, udvidelse af viden og ikke mindst de oplevelser, jeg har via min undervisning, ja så er det nogle meget vigtige fakta, som man bør tænke meget over.

Fakta:

Hundens lugtesans bliver påvirket af hvor meget mad, der er i maven, og den kan også være påvirket, hvis hunden har en lidt for høj vægt. Det siges, at hunde på fuld mave har en lugtekapacitet, der er 800.000 gange bedre end os mennesker, men på tom mave er den ca. 2,4 millioner gange bedre. Hundens duftkilde kan være nede i målestokken 1:175.000, og den kan adskille op i mod 2000 duftkilder på samme tid, hvor vi mennesker kan flutte os med, at vi kan klare ca. 24 dufte.

Jo mere koncentrationstræning, vi har lavet med hunden, jo længere kan de fastholde samme lugt.

Ud fra disse ovenstående fakta er der ikke noget at sige til, at en hvalp, ja for den sags skyld også en voksen hund, som kommer på sporet første gang, kan blive totalt overrumplet og forskrækket over den stærke duft/lugt, den får i næsen. Krondyrblod er meget kraftigt i duften, hvor dådyr-/rådyrblod er lidt mindre kraftigt.

Blod fra vildt vil påvirke hvalpen meget, så derfor skal man være forsigtig med, hvor meget og hvor hurtigt, man giver dem det fulde færtbillede. Så den "tese" som mange har - jeg kommer lige lidt ekstra schweiss på for at hjælpe og støtte min hund til bedre at finde sporet og til at gå mere stabilt - det kan i minimum 90 % af tilfældene give den forkerte virkning. Og ja, den tager jeg også gerne på mine skuldre, da jeg har gjort det samme med min første hund.

Nå men ud fra det, som artiklen egentlig skulle handle om, så må jeg hellere komme i gang med en lille fortælling om, hvordan jeg vil gøre, hvis jeg stod med en hvalp i dag.

Unghund/voksen har jeg haft op til flere af på mine hold, så der kommer lige en lille sidebemærkning til det indimellem.

Husk det er ALDRIG for sent at starte en hund op på schweiss. For den pensionerede hund er det et rigtig godt otium efter et godt, aktivt hundeliv.

Vi mennesker har ca. 5 millioner lugtceller - vores hunde har tæt på 220 millioner

Hvalpens interesse vækkes

Jeg vil personligt sørge for, at min evt. kommende opdrætter får leveret kløve og blod til prægning af hvalpen. Og jeg vil, når jeg kan/må besøge den, have schweiss tøj på, og omkring dens 4 ugers dag vil jeg forsøge at få lov til at lave et lille kløvslæb på 20 meter til den.

Når den så kommer hjem, vil jeg starte min træning med at have en kløv liggende, så duften vil blive en vane. Og alt, hvad der hedder almindelige gåture, skal forgå i skoven, så hvalpen lærer at begå sig der og ikke bliver bange for træer, lyde og dufte. Det vigtigste vil altid være at sørge for, at den er tryk og nyder livet.

Når jeg er klar til at lægge spor, så har jeg en kløv (lagt i vand med få bloddråber i), en lille sele, en let kort line, markeringer til mit spor (så jeg ved præcis, hvor det ligger) og et passende område.

Med passende område mener jeg et areal, hvor der ikke er ekstremt meget fært af alt muligt forskelligt, et sted, hvor der ikke kommer folk/hunde rendende hele tiden, og et sted, hvor der vil være optimalt med åbenhed, så jeg kan følge hver en bevægelse, hvalpen laver.

Jeg vil så vidt det er muligt lave et 20 meter kløvslæb (kløven er våd og bliver dryppet med det blodige vand, som den har ligget i) gerne mindst hver 4-5 dag, men det er igen en vurdering af hvalpen, dens energi, evne og lyst. Sporet skal ligge mindst 30 minutter, inden det bliver gået, så den spæde start af forrådnelsesfært kan nå at sætte sig som kilder/kernespor og ikke kun som dynefært.

Jeg vil her have en sele på hvalpen, en lille let meget tynd snor på et par meter sat i selen og lade den slæbe efter hvalpen. Snoren/linen må for alt i verden ikke kunne komme til at hænge fast.

Ved at gøre det sådan, kan jeg lige så stille komme til at træde på snoren, hvis hvalpen bevæger sig ud af sporet.

Det er vigtigt for hvalpen, (nok mere vigtigt for den voksne hund), at den ikke får den opfattelse, at det er mig, der stopper den ved at holde i linen.

Det er samtidig ekstremt vigtigt at tie stille på sporet. Lad være med at gå og sige alt muligt til hvalpen, dette gælder også for den voksne hund, for det er noget af det mest ødelæggende, da vi hver gang, hunden begynder at tænke, afbryder den. Hvalpen skal have RO til at tænke, arbejde og undersøge. Skulle hvalpen stoppe, trække sig eller på anden måde udvise utryghed, så sætter jeg mig på hug, lader hvalpen søge min tryghed og venter indtil, den selv er klar til at gå videre. Her er det igen meget vigtigt, at du logisk vurderer situationen, hvalpen og reaktionen, for det kan jo sagtens være, at hvalpen ikke er klar til sporet denne dag. Det er så vigtigt at respektere din hvalps reaktion.

Vejret

Når vi begynder at planlægge sporet, skal vi være meget opmærksomme på vejret.

For der er rigtig mange forskellige ting, som kan påvirke positivt og negativt.

Fakta:

Gode færtforhold kan være...

Ubefærdet terræn, hvor der ikke er for mange forskellige færtbilleder (forskellige duftkilder), at der er vindstille, at vejret er lidt køligt, et lille drys af sne eller tåge giver en perfekt luftfugtighed.

Ikke Gode fært forhold kan være...

Arealer hvor der er mange mennesker/hunde, at det blæser eller regner, at det er meget varmt, meget sne eller frost, for meget larm eller et område med meget vildt.

De små, korte spor vil jeg lave lige så længe, jeg fornemmer, at hvalpen har brug for det. Sværhedsgraden er der jo i sig selv hele tiden, da der kan ske meget bare i den tid, sporet ligger, hvor alt kan flytte sig frem og tilbage i forhold til vejret, tiden, området og mange andre ting.

Jeg vil støt og roligt øge længden til max 50 m, de 20-50 m vil jeg gøre over nogen tid, så hvalpen ikke bliver overanstrengt, eller at det går for stærk. Her er det igen meget vigtigt, at man kigger ofte på sin hvalp, vurderer, hvor meget den har været igennem på dagen, hvor meget, der er sket omkring den i dagene op til.

Det er de fakta, jeg tager med i mine overvejelser over, hvordan mit spor skal være. Er jeg i tvivl, så hellere nogle meter for kort end 2 meter for langt. Aldrig kræve mere af hvalpen, end du ved, den er klar til at give, så den ikke kører træet i træningen. Efter 3-4 uger vil jeg begynde at lave små sårlejestop med et par blodråber i og en belønning i hvert sårleje.

Jeg vil igen ud fra en vurdering af hvalpen, prøve med fast underlag, med græs, grus og sand. Jeg ved godt, at mange mener, at det med fast underlag, græs og marker er det helt unikke og rigtige, men da jeg ikke selv har prøvet det, så vil jeg sige, at det kommer an på føreren og dennes mening, jeg er dog ikke i tvivl om, at jeg da selv vil prøve, hvis muligheden byder sig.

Men herfra og hele vejen til toppen er det igen og igen en vurdering, om det går for stærkt, for langsomt, er for svært eller for kedeligt.

Jeg vil med jævne mellemrum gå tilbage til de små hyggespor, som egentlig er alt for nemme, men de er enormt sjove for hunden.

Belønning

Tilbage til hvalpen og sporet: Belønningen for enden af sporet bør være et lille ben, som indikerer afslutningen.

Når enden er fundet, skal der roses helt op til skyerne, ja så meget som om det er det pureste guld, hvalpen har fundet.

Benet skal leges med, kastes og bæres hjem (hvis hvalpen vil - hvis ikke så skal det nok komme), men dog skal hvalpen lære, at det ikke må spises eller tygges i.

Jeg vil altid sørge for, at der kommer pause imellem, og at vi sagtens kan tage en tur i skoven, uden at den skal gå spor, bare for at gøre skoven til et naturligt, hyggeligt og dejligt sted at komme.

Jeg vil efter nogle uger med klovsælbe med eller uden meget lidt blod begynde at slæbe med lidt mere blod på. Igen vil jeg huske, at for meget blod kan være misforstået godhed. Her vil jeg også begynde at samle linen op og lære hvalpen, at nu er der kontakt mellem os. Her er det rigtig vigtigt, at man ikke rykker i linen og derved får rykket hvalpen af sporet.

Fakta:

Man hører tit, at sporet flytter sig, hvilket dynefærten også gør, men selve kilden, selve sporet, ligger lige der, hvor du lagde det, da du gik. Sporet vil brede sig i ringe, som vil sæt-

te duft på forskellige måder alt efter område, vegetation, åbenhed eller tæthed. Dette er en forklaring, som bliver endnu vigtigere, jo længere vi kommer i sporet. Vi skal også her i færtbilledet være meget opmærksomme på temperaturen. Jo koldere det er, desto mere trækker sporet/duften sig sammen, er det lunt, så åbner sporet/duften sig, er det hedt, så kan sporet/duften brænde af.

Hundens lugtesans bliver påvirket af, hvor meget mad den har i maven

Jeg vil som næste skridt lægge 2 små spor. Det ene vil vi gå, når der er gået ca. 30-45 min, så er der pause og hyggetid, og når det andet spor har ligget ca. 1½ time, så vil vi gå det. Her er det, jeg vil føre dagbog over sporene, terrænet, vejret og tiden på dagen. På den måde vil jeg altid kunne se, hvor langt vi er, hvad der er svært, og hvad der er let.

Mine spor vil fra nu af kun udvikle sig. Jeg vil lave sporene på færtsko, igen med en vurdering af blodmængden, og sporene vil være på 2 x 50 meter til 2 x 75 – 2 x 100 meter. Herfra vil jeg arbejde hen mod kun at lave et spor på 150-250 m og så en lille sårlejebane med en 4-5 sårlejer i. De spor vil variere meget frem og tilbage og i øgning af længden. Længden vil ende med at komme op på 600-650 m og med en liggetid på 4-6 timer, og det er med henblik på en 400m/3t prøve. Man skal nemlig huske, at til en prøve er det ikke sikkert, at sporet "kun" ligger 3 timer, det kan nogle gange være noget længere, så derfor er det vigtigt at forberede vores hunde på dette.

Marker sporet

Udgangspunktet i alt spor og sporlægning er, at det **aldrig** må blive for svært, for så giver hvalpen op. Du må gerne udfordre den minimalt, men ikke mere end, at det kan reddes med et sjovt spor/leg, så det hurtigt bliver glemt igen.

Det, vi skal huske på med de små hvalpe, er, at de lærer i alle døgnets 24 timer, hvordan de skal begå sig i hverdagen og i familien.

En ung hund har lært en del, men den befinder sig tit på et teenagestadiet, som kan give utroligt store udfordringer for såvel

hund som fører. Hvorimod en voksen hund har lært at begå sig og derfor bedre kan klare, at den måske bliver presset en lille smule.

Dog skal vi også her være opmærksomme på, at en voksen hund ofte har været trænet på; det skal du, og det skal du ikke, det må du, og det må du ikke. Lige pludselig skal den så til at arbejde selvstændigt og være den, som fortæller føreren, hvad, hvor og hvorfor de skal. Så der er altid udfordringer uanset hundens alder.

Jeg vil, uanset på hvilken opstartsalder hunden har, altid have markeret mit spor op med spormarkeringsklemmer, da min hjælp/støtte til hunden skal være maksimal, og det er den kun, når jeg selv er 100 % sikker på, hvor sporet ligger. Jeg håber, dette har givet jer et lille indtryk af, hvad der ligger bag ved det at starte en hund op på et spor. Jeg har i mine skrivelser virkelig fået mange ting tænkt igennem igen.

Jeg har ud fra alle mine tanker virkelig fået en øjenåbner, da mange ting jo hurtigt går hen og bliver en vane for os, når vi gør det samme igen og igen.

Da jeg har snakket med flere om emnet, kan jeg godt se, at det vil være en god ide at sætte sig ned og skrive, som jeg har gjort, bare engang imellem.

Hvis du skal have en sporhund på højere plan, så skal du holde dig fra jagttræning og prøver. Jeg ved, det lyder underligt og overdrevet, men jeg har på mine hold 3 venner/kursister og 3 venners fortællinger om nogen, som kender nogen, der har prøvet begge dele.

De har alle meldt ud, at deres sporhunds evner, lyst og selvstændighed forsvandt som dug for solen i deres øgede jagttræningsarbejde.

Det her er for helt egen regning og mening, dog vil jeg sige, at min observation er rigtig og giver utrolig god mening.

Snudepuf og kram fra Felix og Nina

Kilder til fakta er: Dommer, stifindere, uddannelselærer, internettet.

Den første sportræning bør foregå på et sted uden for mange forstyrrelser

Efterskrift

I forlængelse af overstående artikel, er der sket meget, siden den blev skrevet i efteråret 2017.

Jeg er selv lige nu i gang med at følge opskriften med opstart af en lille ny sportoller.

Saga – Tollers Delight Tracking Sensation, som er flyttet ind hos os den 22. januar 2018, er allerede i fuld gang med sportræningen. Billederne, som er i artiklen, viser hendes glæde og hygge på sporet. Allerede som 8 uger og 4 dage gammel har hun fanget konceptet og ideen med spor.

Hun fik sit første spor den 23. januar, og allerede nu ved hun bestemt godt, hvad der skal ske, når vi kommer i skoven.

Felix er en sand fornøjelse at gå med. Hans sporevne er unik, vi går jo bare, og her efter hans kræftsygdom, som vi nu håber, der er styr på, ja så skal vi jo bare forsætte med at gå spor og hygge sammen.

Men samtidig er det lige så unikt at få lov at starte en lille ny op. Finde vores vej, vores måde og vores samarbejde. Det er ren nydelse og balsam for sjælen. Det eneste minus, der er lige nu, er, at der desværre er koldt, så det er hele tiden med at passe på Sagas lille næsetip, og at hun ikke bliver alt for kold, for så kan man jo heller ikke arbejde.

Dette var en lille opdatering på artiklen og vores liv, og jeg kan ikke love jer, at det er sidste gang, I kommer til at høre om Felix og Saga.

Fantastisk tollerår til jer alle.

Kontakt

- en vej til det vigtige samarbejde

Tekst: Ea Holmquist Jakobsen

Fotos: Annette Stentsøe

Kontakt er et moment i træningen, som trænes separat i pladssituationen

En hund, der ikke vil samarbejde, og som har nok i sig selv, er ikke nær så sjov at være sammen med som en hund, der har naturlig lyst til at inddrage sin ejer. Uanset om det er i dagligdagen eller i forbindelse med træning. Hundens vilje og lyst til at samarbejde er ikke en given ting - det er noget, vi som ejere skal gøre os fortjent til.

Nogle individer er født med større samarbejdsvilje end andre, men fælles for dem alle er, at de kan lære at se op på den ejer, som tilbyder spændende aktiviteter.

Der er mange måder, man kan styrke samarbejdet med sin hund. En af dem er "Kontakt". Både i dagligdagen og i forbindelse med træning.

Kontakt i dagligdagen

En hund kan hurtigt lære, at den får adgang til en masse sjove aktiviteter, hvis den tager kontakt til dig - altså kigger forventningsfuldt op på dig.

Hunden tager kontakt til dig - du sætter derefter gang i de aktiviteter, hunden ønsker. Hunden finder på den måde ud af, at det kan betale sig at samarbejde med dig.

Det er vigtigt, at hunden frivilligt tager kontakt. Den må ikke opleve det som en tvang, eller at den skal give afkald på noget, den synes, er spændende. Tværtimod skal det at tage kontakt være som at "trykke på en kontakt", som åbner døre for et Eldorado af sjove oplevelser.

I dagligdagen er der en del situationer, hvor man med fordel kan træne kontakten:

- Man kan vente med at lade hunden få sin madskål, indtil den har taget kontakt
- Man kan vente med at åbne døren ud til haven, indtil den har taget kontakt
- Man kan vente med at give den line på til gåturen, indtil den har taget kontakt
- Man kan vente med at gå ud ad havelågen, indtil den har taget kontakt
- Man kan vente med at tage linen af og slippe hunden løs under gåturen, indtil den har taget kontakt
- osv.

Kun fantasien sætter grænser for, i hvilke situationer man kan træne kontakten.

Men husk, at hunden så vidt muligt selv skal regne ud, at det er det, at den tager kontakt, der udløser belønningen. På den måde får kontakten høj værdi for hunden.

Hav tålmodighed, selvom det kan tage lidt tid, inden den fatter fidusen. Lok den ikke. Og husk at den først skal tage kontakt, og derefter kommer belønningen - ikke modsat.

Kontakt under træning og konkurrence

I træningsmæssig sammenhæng og ved konkurrence er det et must, at hunden ønsker at fokusere på dig og den opgave, I i fællesskab skal løse. Hunden skal ønske at vælge alle andre forstyrrende elementer fra - det sjoveste her i verden skal være at samarbejde med dig.

Også her er nøgleordet kontakt.

Kontakt er et moment i træningen, som trænes separat. Som i alle andre øvelser er der mange veje, der fører til Rom, men jeg vil her beskrive én af metoderne.

I øvelser som indbefatter "fri ved fod" - for eksempel i DKKs og DCHs lydighedsprogrammer, rally, Heelwork to Music (HTM) m.v. - kræver det ubetinget fokus af hunden, hvis ekipagen skal have topkarakterer.

Hunden skal konstant befinde sig i pladspositionen ved førerens venstre ben med kontakt til føreren.

Derfor træner jeg altid momentet kontakt, inden jeg begynder at træne resten af "fri ved fod" øvelsen.

Massebelønning

Få hunden til at sætte sig et vilkårligt, uforstyrret sted. For eksempel i køkkenet eller stuen. Stil dig selv ved siden af hunden, så den sidder i korrekt pladsposition. Du skal rette dig ind efter hunden, ikke omvendt.

Vent til hunden af sig selv kigger op på dig - klik og beløn den med venstre hånd med masser af godbidder.

Formålet er, at hunden skal elske at være i pladspositionen og kigge op på dig. Derfor skal den "hjernevaskes" med massebelønning.

Kast et par godbidder skråt bagud med venstre hånd, når du har klikket og belønnet et par gange. Gentag derefter øvelsen.

Øg gradvist tiden, hvor hunden skal holde kontakten, inden du klikker og belønner. Gå ikke for hurtigt frem - hvis hunden når at slippe kontakten, inden du klikker, er kravet for højt, og du må gå tilbage i indlæringen.

Når hunden kan holde kontakten i uforstyrrede omgivelser, kan du gradvist øge antallet af forstyrrelser.

Pladspositionen kan også indlæres ved hjælp af et placeboard, men derom en anden gang.

Kommando eller ej?

Der er delte meninger om, hvorvidt det er godt eller skidt at lære sin hund en kommando for kontakt. Målet er jo, at hunden i alle

situationer selv skal vælge at tage kontakt og holde fokus på dig uanset forstyrrelser.

Personligt foretrækker jeg dog også at have en kommando, så jeg uanset hvad kan få min hunds opmærksomhed, selv om mit mål naturligvis stadig er, at min hund som den naturligste ting i verden selv skal tilbyde mig kontakt.

Derfor kobler jeg en kommando på - for eksempel "Kig" - når hunden af sig selv har lært at holde kontakten i måske 10 sekunder. Samtidig med at hunden kigger op på mig, siger jeg kommandoen "Kig - Dygtig" og gentager den nogle gange, inden jeg klikker og belønner med godbidder.

På den måde lærer hunden at koble kommandoen sammen med handlingen.

En hund kan hurtigt lære, at den får adgang til en masse sjove aktiviteter, hvis den tager kontakt til dig - altså kigger forventningsfuldt op på dig.

For eksempel kan man vente med at lade den få sin madskål, indtil den har taget kontakt

Klikker

Tekst og fotos: Ea Holmquist Jakobsen

Klikkertræning er kort fortalt en indlæringsmetode, hvor man konsekvent lærer hunden selv at tage initiativ til at forme den ønskede adfærd (Shaping). Føreren lokker ikke hunden - den skal selv tænke sig frem til den adfærd, som udløser en belønning.

Jeg bruger klikker i forbindelse med flere øvelser, blandt andet kontakt og fri ved fod, men ikke i den gængse forstand. Jeg shaper ikke hunden, men kliklyden er formidabel til at fortælle hunden, at lige præcis det, den gjorde, da den hørte kliklyden, var det rigtige. Og at godbiddet er på vej.

Kliklyden bliver på den måde et markørsignal, som er langt mere præcist, end når vi blot siger: "Dygtig" og/eller giver hunden en godbid.

Timing af klikket er altafgørende. Det skal falde i præcis i det millisekund, hunden udfører den ønskede handling.

Hvis man synes, det er bøvlet at skulle håndtere en klikker, kan man i stedet sige en tilsvarende lyd med munden.

Indlæring af klik

Allerførst skal hunden naturligvis lære, at klik betyder "En lækker godbid er på vej" (betingning).

Træn det et sted uden forstyrrelser - for eksempel i køkkenet eller stuen. Hav klikkeren i den ene hånd, og stil dig i umiddelbar nærhed af en skål med uimodståelige, letspiselige godbidder.

Hav hunden foran dig. Klik og giv den hurtigt en godbid. Du skal ikke have godbiddet i hånden, mens du klikker - derfor skålen. Hunden skal ikke gøre noget for at få godbiddet - den skal blot lære at associere kliklyden med en godbid, men det er naturligvis godt, hvis den af sig selv kigger op på dig.

Gentag 5-10 gange og hold derefter en lille pause. Gentag derefter seancen et par gange.

Træn gerne dette flere gange om dagen.

Når du har trænet et par dage, kan du teste, om hunden har forstået klikket.

Hav hunden i nærheden af dig, uden at den er opmærksom på dig. Klik uden at sige noget - hvis hunden øjeblikkeligt kigger forventningsfuldt op på dig, har den forstået konceptet.

Når din hund har forstået, hvad et klik betyder, kan du begynde at bruge den i forbindelse med træning - for eksempel indlæring af Kontakt, som du kan læse mere om i dette blad.

Klikkere findes i mange forskellige modeller

Træn indlæring af klikker et uforstyrret sted.

Lad hunden sidde foran dig - KLIK og giv umiddelbart derefter hunden en godbid, så den lærer at forbinde klik-lyden med en godbid

Årets første udstilling

Tekst og fotos: Lars Møller, Formand for Udstillingsudvalget

Bedst i Racen (BIR) blev Redmound's Keep A Great Secret ejet af Christine Nørskov Sørensen (t.v. i billedet).
Bedst i Modsat Køn (BIM) blev Redcoasthunter's Amazing Hokey ejet af Maria Charlotte Petersen (t.h.)

Lørdag den 10. februar indledtes udstillingssæsonen 2018. Traditionen tro blev den afholdt i Vonge-Kollemorten Hallen i Vonge, og igen var det som "modsat dag"-arrangement i forbindelse med DKKs første internationale udstilling i Messecentret i Fredericia.

Igen i år startede vi udstillingen med at kåre Årets Hunde fra det foregående år. Igen var det i kategorierne LP, jagt, spor – i år endda 2 hunde med lige mange point på 1. pladsen - samt udstilling.

Du kan læse alt om Årets Hunde 2017 i dette blad. Der blev delt en masse flotte præmier ud: 3D-glaspokaler og store rosetter fra Tollerklubben og hundefoder fra Royal Canin. En stor tak til sponsorerne!

Endnu en gang kunne vi mønstre flere deltagere, end DKK kunne dagen før. 28 tilmeldte i klubben mod 21 i DKK.

I år havde vi inviteret Kresten Scheel som dommer. Kresten har dømt vores race flere gange, men det er mange år siden, han har dømt på en klubudstilling.

Der blev givet flotte, lange, åbne kritikker, hvor han tydeligt gav udtryk for, hvad han kunne lide ved den enkelte hund, hvad han savnede, og hvorfor den blev præmieret og placeret som den gjorde. Mange udstillere har efterfølgende givet stor, positiv kritik til Kresten for den måde, han gjorde det på. Som en erfaren udstiller bagefter sagde: "Selv os, der har udstillet en del år, har lært meget i dag".

Der var også her præmier fra sponsorerne: Foderpræmier til alle klassevinderne fra Royal Canin, og alle babyer og hvalpe fik et stykke legetøj med hjem.

Årets første udstilling

Årets Hunde 2017 blev behørigt præsenteret og hædret på årets første udstilling i 2018

Bedste hvalp blev Goosehunter's A Way Of Life ejet af Kim Lybech

Dommer Kresten Scheel fik stor ros for sine flotte, lange, åbne kritikker. Her assisteret af ringsekretær Mette Norman Andersen

Bedste Baby blev Mariendals Red Nose Cubaney ejet af Grete Munch

Bedst i Racen (BIR) blev Redmound's Keep A Great Secret ejet af Christine Nørskov Sørensen (t.v. i billedet).
Bedst i Modsat Køn (BIM) blev Redcoasthunter's Amazing Hokey ejet af Maria Charlotte Petersen (t.h.)

Shaggy Toller's A Life On Neptun ejet af Birgit Olsen blev Dansk Udstillings Champion (DKCH(U)w

Dagens resultater i overblik:

Bedste Baby:

Mariendals Red Nose Cubaney – Grete Munch

Bedste hvalp:

Goosehunter's A Way Of Life – Kim Lybech

Bedste Veteran:

Creek Of Gold Attentional Arthur – Marianne Kolind

Certifikat, hanhund:

Shaggy Toller's A Life On Neptun – Birgit Olsen

Certifikat, tæve:

Redcoasthunter's Amazing Hokey – Maria Charlotte Petersen

BIM:

Redcoasthunter's Amazing Hokey – Maria Charlotte Petersen

BIR:

Redmound's Keep A Great Secret – Christine Nørskov Sørensen

På udstilling blev yderligere følgende præmieringer og titler uddelt:

DKCH(U) – Dansk Udstillings Champion

- Shaggy Toller's A Life On Neptun – Birgit Olsen

KLBJCH – Junior Klub Champion

– Redmound's Perfect Spicy Choice – Annette Stentsøe

Jun.CERT (DKK) samt Klub Junior CERT gik til:

Poseidon – Jesper Freltoft

Redmound's Perfect Spicy Choice – Annette Stentsøe

Klub CERT blev uddelt til:

Redmound's Keep A Great Secret – Christine Nørskov Sørensen

Toller's Delight Once In A Lifetime – Gea Bos & Lars Møller

Vet. CERT (DKK) blev uddelt til

Creek Of Gold Attentional Arthur – Marianne Kolind

Vi vil gerne sige tak for en hyggelig dag og tak til alle vore sponsorer for de fine gaver til hundene.

På udstillingsudvalgets vegne

Lars Møller

Medlemmernes Plets kud

"Sne er bare SÅ sjovt!!"

Løvmosen's Red Eleanor "Nova"

Ejer og fotograf: Charlotte Themsén

SONJA'S HUNDEUDSTYR

**JODHPUR
TIL HUNDETRÆNING**
NEM AT TAGE AF OG PÅ

str. 36 - 45
799

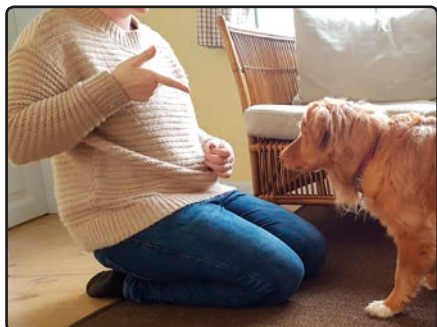
www.sonjashundestyr.dk

Tricks

Kan gamle hunde lære nye tricks? Ja da! Både unge og gamle hunde synes, det er sjovt at lære tricks. Derfor vil vi opfordre til, at I deler jeres sjove tricks i de kommende numre af Tollerbladet.

Mia Schandorff har taget udfordringen op, og hun har lokket sin mand Tim Axen til at fotografere forløbet, hvor hun lærer sine to tollere Casey og Mika et sjovt trick.

"Bang du er død" tricket er en sjov øvelse for både hund og træner, og til stor underholdning for tilskuere.

Inden man starter tricket, skal hunden have lært dæk, da dette hjælper hunden til bedre at forstå, hvad der skal ske.

Når hunden ligger ned i dæk, føres hånden med en godbid foran hundens snude og ned mod gulvet. Hunden vil i starten måske rejse sig, og så er det at starte forfra. Man kan evt. hjælpe hunden lidt ved at lægge hånden let på hundens skulder og skubbe let, samtidig med at man fører godbiden mod gulvet.

Redaktionen siger mange tak til Mie Schandorff, Tim Axen, Casey og Mika.

Hvis du også har lyst til at dele indlæringen til et trick, så send billeder og beskrivelse til blad@tollerklubben.dk

Billedkvalitet

Redaktionen er meget glad for de mange dejlige billeder, I sender til bladet.

Desværre er en større og større del af dem i så ringe teknisk kvalitet, at det ikke er muligt at bruge dem.

Jeg har en fornemmelse af, at en stor del af grunden er, at det er billeder, som er kopieret fra Facebook.

Og det duer desværre ikke.

Dels er det ikke tilladt at bruge og videreformidle billeder uden fotografens tilladelse.

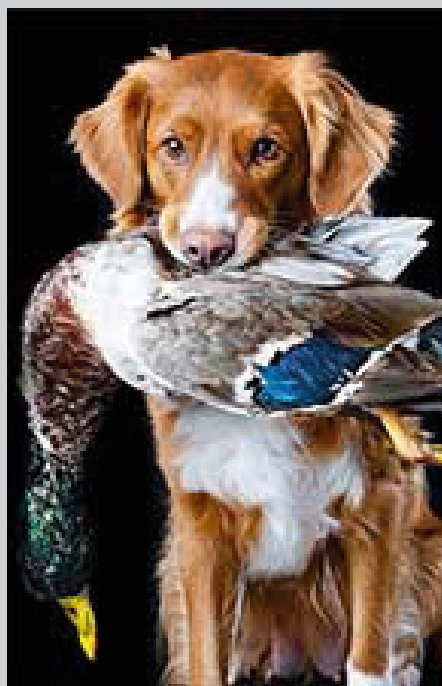
Og dels er billederne på Facebook komprimeret rigtig meget, så de derfor fremstår i en ringe opløsning.

I det sekund hunden kommer ned i liggende position på gulvet, skal den straks have godbiden og masser af ros.

Når man kan få hunden ned i liggende position ved kun at føre hånden mod gulvet, kan man begynde at sætte en kommando på. I mit tilfælde bruger jeg bare "BANG".

Når hunden forstår sammenhængen, kan man lave håndtegn, som pistol og sige "BANG", inden man fører hånden mod gulvet. Håndtegnet er egentlig kun en sjov ekstra tilføjelse, hvis man vil. Min den ældste skal bare se håndtegnet, så ligger hun der, inden jeg når at sige noget.

Til sidst vil hunden forstå, hvad den skal med håndtegn og/eller ord og lægge sig fladt på gulvet. Men husk, det kræver mange gentagelser og masser af godbidder for til sidst at ende ud i sjov underholdning med sin hund. Når I er blevet rigtig gode, kan man stå op og lave øvelsen.

Billederne til bladet skal være originaler, som allerhelst fylder mindst 3MB - og meget gerne mere. Vi vil ikke afvise billeder på f.eks. 1,5MB, men de billeder kan ikke blive ret store i det trykte blad. Og billeder på under 1MB er som udgangspunkt ikke brugbare. I enkelte tilfælde har vi mulighed for at gå på kompromis med det ønske, men da vi naturligvis ønsker at producere så godt et blad som muligt, er det en undtagelse. I kan selv tjekke jeres billeder, inden I sender dem til bladet. Højreklik på billedet og gå ind i "egenskaber" (properties).

Dér kan I se, hvor meget billedet fylder i MB.

I bedes sende jeres billeder som vedhæftede jpg-filer i en e-mail til blad@tollerklubben.dk

Jeg håber, I på den måde vil være behjælpelige med at lette arbejdet for redaktøren. Tøv dog ikke med at kontakte mig, hvis jeres billeder af en eller anden grund ikke kan leve op til kravene. Så ser vi på, hvordan jeg evt. kan hjælpe jer, og om vi i enkelte tilfælde bliver nødt til at gå på kompromis med kvaliteten.

Venlige hilsener
Redaktøren

Foto: Leif Sørensen

Sporarrangement i det sønderjyske

Tekst og fotos: Anna-Mette Farcinsen, Kreds Sønderjylland

En bidende kold lørdag formiddag i februar mødtes en god håndfuld tollere og deres ejere på en boldbane i Vojens. Lisbeth Martinsson havde nemlig tilbudt sig som tovholder på et id-sporarrangement efterfulgt af den sædvanlige travetur.

Under den obligatoriske opvarmning – læs: small talk - fik Lisbeth sporet sig ind på de forskellige hundes niveau. For selvom der "kun" var syv hunde, så var der stor spredning på niveauet: Der var lige fra hvalpen, som kun lige er startet med at gå korte godbidspor; hunden, der aldrig har prøvet at gå spor før; til de mere garvede hunde, der har gået rigtig mange spor – både for sjov og i konkurrence.

Lisbeth startede med at give en kort introduktion og give gode råd til sporlægning. Så fik vi delt boldbanen op i nogle usynlige felter, inden vi gik i gang med at lægge spor i hvert vores "felt". Der skal helst være noget liggetid på et spor, men det giver jo bare mulighed for noget mere snak i pausen. Alle fik lagt minimum to spor hver, men der var nogle, der nåede et par "genbrugspor" som ekstra bonus.

Jeg går ikke id-spor, men blodspor, med min egen hund, men det forhindrede mig ikke i at deltage i arrangementet. Jeg havde bare medbragt et rådyrløb (de nederste ca. 20-25 cm af et rådyrben) og en lille flaske okseblod. En snor bundet i rådyrløbet og nogle dråber blod på, og så trak jeg løbet hen over jorden/græsset. Ind imellem lagde jeg også lidt godbidder på sporet eller dryppede lidt ekstra blod på løbet, inden jeg gik videre. Jeg startede med at lægge et spor rundt langs noget af kanten ved boldbanen, så det ikke forstyrrede sporene inde på boldbanen.

Da de andre havde gået deres spor på boldbanen, lagde jeg et blodspor henover et område, hvor nogle af de andre havde haft godbidspor liggende en halv time tidligere. Da min hund havde gået sine spor, var der et par stykker af de andre hunde, der fik lov til at genbruge blodsporene, for selvom der kun lå en enkelt glemte eller overset godbid hist og her, så var færten af blod og rådyr der stadig. Og især hunden, der gik spor for første gang, syntes, at blodsporet var meget interessant.

Hvad får dig til at deltage i kredsens arrangementer?

Efter små to timers sporlægning og snak, var det tid til en gåtur, så både hunde og mennesker kunne få varmen igen, inden vi sluttede af med sandwich og lidt varmt at drikke.

Jeg benyttede lejligheden til at stille nogle af deltagerne et måske simpelt, men interessant spørgsmål: "Hvad får dig til at deltage i kredsens arrangementer?" Og set fra et videnskabeligt synspunkt kan man selvfølgelig ikke bruge et svar fra 4-5 personer til at drage større konklusioner, men alligevel.

Jacob, som var med første gang for otte år siden, da hans toller Senta var 12 uger gammel, og de to er nok dem, der har deltaget i flest arrangementer i kredsen, sagde: "Jeg nyder det gode samvær med andre tollerejere og deres hunde. Tollerturene er hyggelige og afslappende, hvor vi ikke skal koncentrere os om øvelser eller ærgre os over øvelser, der ikke lykkes. Og så fører turene os til rigtig mange, dejlige steder i den syd- og sønderjyske natur".

Han nævnte også, at han får gode erfaringer på turene. "Vi udveksler erfaringer om vores tollere, om hvad de kan og gør og eventuelt fejler, ligesom vi hører om oplevelser i andre klubber og konkurrencer. Og hunden nyder gåturen sammen med de andre hunde, som den er fortrolig med - i den hjemlige klub er hunden enten "på" eller i venteposition. Et ekstra plus ved turene er, at de til tider bliver krydret med små øvelser, som giver lidt afveksling, genopfriskning eller appetitvækker til noget nyt".

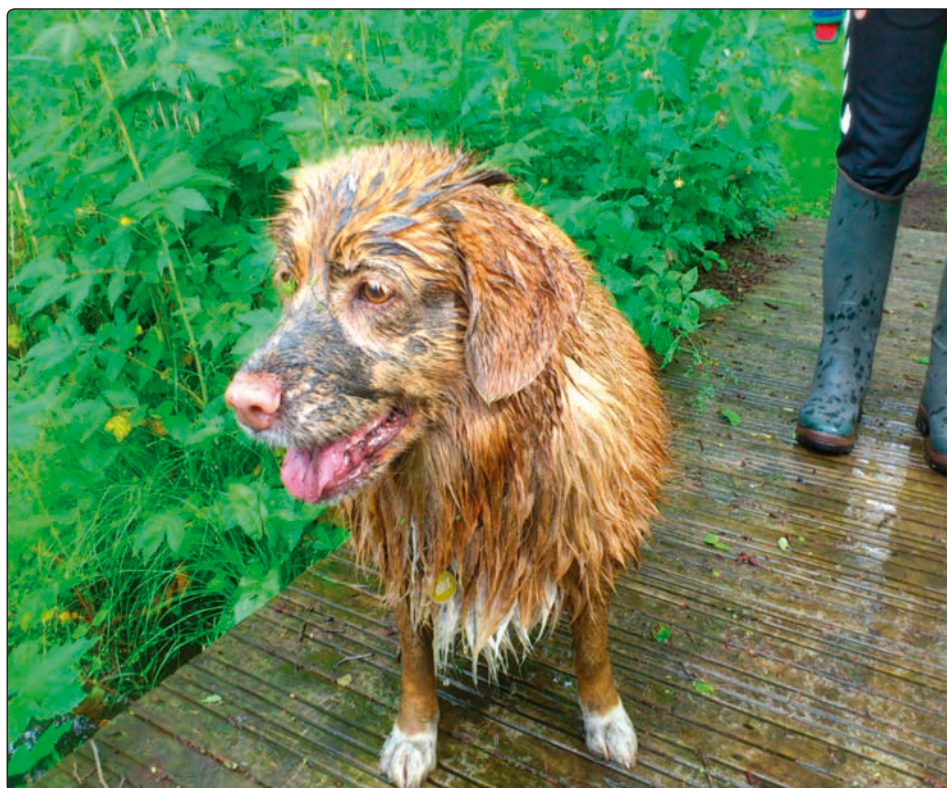
Dorthe og Michael, som "kun" har været med i et par år, sagde: "Vi kommer på grund af hyggen. Og så er det fint, at vi kan udveksle erfaringer med hinanden og spørge hinanden til råds."

Vivi, som sammen med vores alle sammens kæledægge og nu grand old lady Emma på snart 14 år, har deltaget i arrangementerne i over 10 år, nikkede samstemmende til udtalelserne om det gode samvær.

Der var også enighed om, at det er vigtigt, at der er forskellige typer af arrangementer, så der hen over året er noget for enhver smag, og at der er "plads" til alle, uanset ambitionsniveau.

Efter cirka fire timer vendte vi alle snuderne hjemad igen, men vi ses snart igen.

Hvis du har fået lyst til at lære at sige "mojn" og bidrage til det hyggelige samvær, så hold øje med kreds Sønderjyllands arrangementer på aktivitetskalenderen på tollerklubben.dk

Karismatiske, grand old lady Emma på snart 14 år. På en af kredsens ture for et par år siden fik hun pludselig lyst til en dukkert i noget ret mudret vand. Hun sprang i fra en flydebro, så hun skulle hjælpes op.

Sønderjyderne er gode til at bakke op om kredsens arrangementer. Her er der både hygge, sammenhold og erfaringsudvekslinger

Årets Tollere 2017

I det forgangne år blev der over hele året konkurreret om 5 titler:

Årets Udstillingshan, Årets Udstillingstæve, Årets LP Toller, Årets Spor Toller samt Årets Jagt Toller.

Årets Udstillingshan (KLBV17)

DK11770/2013

Redmound's Keep A Great Secret

Opdrætter: Annette Stentsøe

Ejer: Christine Sørensen

Top-5 ser således ud:

Navn	Point
Redmound's Keep A Great Secret	192
Shaggy Toller's Red Hot Dexter	188
Redforesthunter Wallace	160
Digby Tollers Buckshot	156
Redmound's Mister Maroon	123

Årets Udstillingstæve (KLBV17)

DK16472/2015

Toller's Delight Once In A Lifetime

Opdrætter: Gea Bos & Lars Møller

Ejer: Gea Bos & Lars Møller

Top-5 ser således ud:

Navn	Point
Toller's Delight Once In A Lifetime	188
Løvmosen's Red Eleanor	180
Redmound's Keen On Happy Endings	178
Red Pleasure's Absolute 1st Romance	139
Redmound's Outright Hunter's Dixie	134

Årets LP-Toller (KLBVLP17)

DK18769/2014

Shaggy Toller's Northern Twist

Opdrætter: Kurt Henriksen

Ejer: Adam Harhoff

Top-4 ser således ud:

Navn	Point
Shaggy Toller's Northern Twist	82,5
Mariendals Red Nose Snoki Atka	75,0
Joyful Tollers Alfred	75,0
Mariendals Red Nose Diablo Fauna	70,0

Årets Spor Toller (KLBVS17)

Vinderne – ja der er 2 – blev:

DK16706/2014

Felix

Opdrætter: Henriette Samuelsen

Ejer: Nina Helander-Isaksen

DK00394/2014

Rusn' Riv The Winner Takes it all

Opdrætter: Therese Knutsson

Ejer: Allan Herbst-Jensen

Top-5 ser således ud:

Navn	Point
Felix	105
Rusn' Riv The Winner Takes it all	105
Flora	83
Vildandens Switch Af Pixboot	60
Happy Trail's Alley Cat's Karma	60

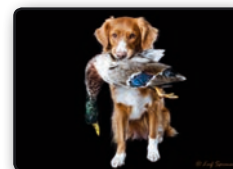
Årets Jagt-Toller (KLBVJ17)

DK15229/2012

Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest

Opdrættere: Doris og Thomas Hoffmann

Ejer: Lis Kudsk

Top-5-6 stykker ser således ud:

Navn	Point
Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest	41
Redmound's Look There's Timber Jr.	40
Wildmountain Tollers Clever Cookie	40
Redmound's O It Must Be Destiny	40
Redforesthunter Wallace	20
Redborn First Edition	20

Et stort tillykke til de 6 årsvindere fra bestyrelsen.

2017 Årets Jagttoller

Quite A Vixen vom Lech-Toller Nest

Tekst: Lis Kudsk

Vixen og jeg har haft et godt år i 2017.

I maj lagde vi ud med at få en 1. præmie i begynderklassen på jagtprøven i forbindelse med Tollerdays. Dommer var Christian Brix. Området var lidt spøjst – et industriområde, hvor to store motorveje krydser hinanden, men det fungerede, og det er jo det, der tæller. Vixen arbejdede godt og stabilt, og vores store udfordring – fri ved fod – gik denne gang ganske udmærket – måske fordi det var en ganske kort strækning.

Sammen med en 1. præmie i begynderklassen på den svenske Tollerspeciale i 2016 var vi nu pludselig kvalificeret til åben klasse.

Næste prøve var den 24. juni i Kalundborg. Denne gang var det Hanne Søndebro, der var dommer.

Tolling og den første vandmarkering gik fuldstændig problemfrit. Så kom der en dobbeltmarkering, hvor den ene fugl faldt på vand og den anden på toppen af en skråning ned mod vandet. Vixen var fuldstændig fokuseret på vandmarkeringen og så ikke landmarkeringen, og det lykkedes mig ikke at få den hjem – på trods af, at jeg fik hende op i området, og hun egentlig søgte godt. Det viste sig efterfølgende, at fuglen var landet oppe i en busk, og vi fik lov til at tage posten om. Denne gang fik vi begge fugle hjem – men det krævede stadig en masse dirigeringer på landmarkeringen.

Næste post var dirigeringen. På trods af at jeg fik Vixen ud i området flere gange, lykkedes det hende ikke at få fært af fasanen. Så her måtte vi give op. Vi sluttede af med et frit søg, hvor Vixen arbejdede rigtig flot sammen med den anden hund. Alt i alt arbejdede vi os til en 3. præmie. En ganske fin debut i åben klasse, synes jeg.

Så havde vi lige en afstikker til Sverige for at deltage i årets Tollerspeciale. Da jeg så prøveoplægget, kunne jeg se mange ting, der kunne gå galt. Jeg havde dog ikke forestillet mig, at vi skulle blive fældet af et hul i en gås. Men det var det, der skete. Gåsen lå for enden af en svær dirigering. Jeg måtte mase rigtig meget med Vixen for at få hende derud. Og det skal ikke udelukkes, at jeg til sidst blev temmelig sur. Da hun så kom derud, ville hun ikke samle gåsen op. Det er ellers ikke noget, hun tidligere har haft problemer med. Det lykkedes at få hende til at samle den op, men på vej hjem til mig, lagde hun den 5-6 gange. Det kostede et hul i gåsen og et farvel til os.

Så blev det prøvetid i Danmark igen. Denne gang den 2. september på Fyn. Bortset fra det frie søg, hvor Vixen uvist af hvil-

ken grund virkede trykket og initiativløs, så arbejdede hun helt fantastisk godt og løste alle de andre opgaver til UG. Men.... "fri ved fod" var bare til at lukke op og skide i. Jeg var mere end heldig, når jeg nåede frem til posten samtidig med hende. Uha, det var ikke godt. Dommer Finn Lange mente, at vores arbejde var en 3. præmie værd, og den tog vi glade imod.

Årets sidste jagtprøve blev afholdt i Sorø. Dommer var Titti Karlström, som dømte for første gang i Danmark. Jeg var meget tilfreds med Vixens arbejde på den prøve. Vi kæmpede lidt med landdelen af dobbeltmarkeringen, og så kunne fri ved fod være bedre – surprise, surprise, men vi trådte et skridt op af præmieringsstigen og fik vores første 2. præmie i åben klasse.

Næste år bliver der stille på prøvefronten for Vixen. Planen er, at hun skal have et kuld hvalpe i forsommeren, og så går resten af sommeren med at være mor og gøre de små klar til den store verden. Jeg håber dog, at vi når en prøve sidst på sommeren eller først på efteråret.

2017 Årets LP Toller

Shaggy Tollers Northern Twist.

Aka Chili

Tekst: Adam Harhoff

Det er en stor ære for Chili og mig at blive Årets LP Toller! Vi har haft rigtig meget succes i 2017 i lydighed, og det er vi taknemlige for. Det vigtigste for os er dog, at vi har en fin dagligdag. Skal vi være helt ærlige, så er Chili helt ligeglad med konkurrencer, men dagligdagen og have et fedt liv, det er vigtigt. Det, tror jeg, er noget, alle os med tollere deler. Vi vil gerne ud i naturen og være sammen med vores dejlige hunde. I denne artikel har jeg valgt at dele min dagligdag med en toller! Det er faktisk noget sludder at tale om en toller, for de er vildt forskellige – fælles for tollerne er dog, at de har masser af personlighed og lyst til at lave noget sammen med deres ejere. Så det her handler mere præcist om min dagligdag med Chili!

De fleste dage kommer jeg hjem fra arbejde mellem 17 og 18! Her i vintermånederne er det mørkt, og vådt! Jeg skynder mig ind, hvor der står en rød hund og ser vildt glad ud! Jeg hænger min overfrakke og jakke op, imens sidder Chili og venter spændt på gulvtæppet i stuen. Så er det tid til at hilse. Forpoterne på Chili sakser vildt på tæppet af bare velvære, mens der nusses, og vi bekræfter hinanden i, hvor dejligt det er, at vi er sammen igen! Chilli tænker sikkert: "Fedt! Nu skal vi lave noget sjovt sammen! Det er lige præcis tollervejrn udenfor! Laver du nogen ostebidder? Skal vi afsted?"

Det kan godt være, at jeg har haft en lang dag. Og det kan også godt være, at vejret vil lægge en skygge over den gode stemning, men med den entusiasme Chili viser, er det rent faktisk en fornøjelse at tage afsted selv i de mørkeste vintermåneder. Jeg går ud i køkkenet og laver nogle godbidder. Driller Chili lidt ved at lægge en på næsen. Hun må først tage den, når jeg siger til. Griber hun den, inden den rammer jorden, er der bonusostebid! Så er vi i gang med træningen!

Udenfor tager jeg min IKEA pose med udstyr over skulderen, og så går vi. Her er det ret praktisk at have en lydige hund, så man ikke skal have styr på line også samt, at man kan gå i eget tempo, i stedet for at vente på alle de stop, hvor der skal snuses. Efter 15 minutter ankommer vi til vores træningsplads ved fodboldklubben. Det er bælgmørkt. Chili er sikkert opstemt – jeg ved det ikke, for jeg kan ikke præcist sige, hvor hun er. Chili og jeg er medlem af den lokale idrætsforening, så jeg har nøgle til klubhuset og dermed lyskontakten til banen! Poof, så er der lige pludselig 2000 kvadratmeter badet i projektørlys, og jeg ser tydeligt, hvor meget det regner!

Alt udstyret i IKEA posen pakkes ud og fordeles. Så træner/leger vi. Fri ved fod, leg med bold, stillingsskift, Chili stjæler min hat, fremsendelse, søgeøvelser, indkald og ostebidder – flere øvelser i træk – halen kører fra side til side! Kort sagt – vi har en fest! Til sidst skal der ryddes op. Sådan er det jo, når man holder fest. Gudskelov er vi to om oprydningen, da Chili henter alle de ting, der er langt væk!

Våde og lidt forpjuskede glæder vi os til at komme hjem. Her venter der aftensmad til Chili! Og rigtigt ofte også til mig. Chilis mad bliver aldrig serveret i en skål. I dag bliver den serveret i en lille maskine, hvor Chilli skal trykke på en knap et par meter væk, før maskinen modvilligt slipper et par foderpiller! Det gør, at fodring er sjovt og tager flere minutter, i stedet for nanosekunder!

Min datter Thea, min hustru Lene og jeg spiser sammen og hygger os, mens Chili ligger under bordet og tørrer. Efterhånden som hun tørrer, efterlader hun en bunke jord, der hvor hun har ligget - er det kun os, der har det sådan? Vi er færdige med at spise, og Chili er klar, hvis der skulle vise sig at være en rest – sørme det var der! MEN inden hun får den, er der en lille opgave. Dagens opgave er at bakke fra køkkenet, igennem stuen, ind i badeværelset og stoppe ved siden af brusenichen. Når der siges "OK", er der potespin - godt at gulvene ikke er sarte, for det kan ikke gå hurtigt nok hen til resterne.

Vi rydder af, og så er Chili klar til at lege! Sådan en toller er mere eller mindre utrættelig! Det er fantastisk, så meget energi den har. Selvfølgelig kan vi sige til hende, at vi ikke har tid til at lege, og det accepterer Chili.

Eftermiddagsturen med mig er kun en del af den daglige rutine. Om morgenen går Lene med Chili, og der laver Lene en del Nose Work med hende – en toller har jo en fantastisk næse! Og så laver Lene også en del balanceøvelser, hvor der skal hoppes op, balanceres, drejes rundt mv. Vi har valgt at sige, at det hedder Toller Parkour. Vi laver løbende nogle ture i forbindelse med Tollerklubbens kreds Sjælland, hvor man kan få inspiration til, hvad man kan lege med sin toller – for de har også en fin balance! Måske mere om dette en anden gang!

Hvorfor så al den lydighed? Selvfølgelig er det sjovt at træne, men det har også en anden funktion i vores familie. Lene og jeg elsker at lave forskellige ting: Lige fra at sejle, ride, svømme, køre mountain bike, stå på ski, eller bare gå en tur i byen. Og vi vil

gerne kunne lave det sammen med vores hund. Når hunden er lydige, og vi har god kontakt til hinanden, kan vi meget bedre nyde den aktivitet, vi har gang i.

Mens jeg skriver dette, er Chili, Lene og jeg på langrendsski i Norge! Sne er noget, alle tollere er vilde med! Her er sneen meget tyk, så hunden forsvinder helt, når den vover sig uden for sporet! Det flyger let, så alle knurhår, øjenbryn mv. er iset til – det ligner en hund ude på ballade.

Selvom Chili ikke synes, konkurrencer er noget særligt, så er det noget, jeg glæder mig til. Her møder Lene og jeg en masse andre engagerede hundefolk. Dels er det jo fint at blive bekræftet i, at man ikke er den eneste, der er sindssyg omkring sin hund – dels er det et forum, hvor man kan blive klogere af at lytte til andres erfaringer og oplevelser.

En toller skal jo stimuleres en del for at have det godt, men til gengæld er den fantastisk alsidig. Den kan bruges til lydighed, brugsprøver, jagt, spor, Nose Work, rally, agility mv – så der er rig mulighed for at lave noget, som I begge synes, er sjovt!

God Træningslyst!

2017 Årets Sportoller

Rusn' Riv The Winner takes it all. (Hugo)

Tekst: Allan Herbst-Jensen

Et interview med en skøn svensker.

Spm: "Hvordan var det at komme over Sundet til Danmark?"

Hugo: "Det var egentlig en spøjs oplevelse at møde dig første gang. Du kom for at købe mig; men du havde nok ikke regnet med, at jeg og opdrætter ville teste dig, vel?"

Jeg kunne godt mærke, at det var en anden hunderace, du havde haft tidligere, og at klikkertræning ikke var din stærke side?"

Spm: "Ja, det var svenske laphunde; men hvad var sjovt ved mødet?"

Hugo: "Vi kunne jo godt mærke, at du var nervøs, og at din timing ikke var helt skarp, men jeg kunne jo godt lide, at du anstrengte dig. Så jeg besluttede at hjælpe dig, og jeg kunne jo det der med at sitte, dække og komme på plads.

Jo, jeg har været meget tilfreds med at komme med dig. Vi har prøvet meget, og du har jo brugt al din tid på mig."

Spm: "Hvad har du syntes mest om?"

Hugo: "Helt klart at være med på jagt og så selvfølgelig at gå schweissspor."

Spm: "Kan du sige lidt mere om det?"

Hugo: "Jo, du fik jo meldt mig ind i Tollerklubben, og der blev jo arrangeret en del jagttræning. Husker du hende svenskeren? Hed hun ikke Sanna Hallgren? Hun var god, og det var nemt at forstå, det hun sagde. Og så var der jagterne med din gode ven Jan og hans venner. De har dog endnu ikke nedlagt noget, de gange vi var med dem."

Spm: "Ha, du fangede selv en sneppe en af gangene."

Hugo: "Ja, der var de lidt overraskede; men tollere er hurtige."

Spm: "Hvad fik dig til at tage schweisstræningen op?"

Hugo: "Du havde engang tilmeldt mig en C-prøve i DRK-regi. Jeg skulle starte som nummer 39. Der havde du vist glemt det der med forventninger og tollere. Rent ud sagt var det dødsygt at vente så længe for så lidt. Heldigvis har du været god til at fange mine signaler, det må jeg give dig. I øvrigt trænede jeg allerede de dersens svenske viltspår med min opdrætter, inden du fik mig."

Spm: "Tak, ja du var jo 4 måneder gammel, da jeg fik dig, og du havde prøvet en del. Fortæl lidt om sportstræningen."

Hugo: "Du gik jo selv begynderløb med mig og fik mig ind på Vildtspor I og II i DRK. Jeg tror, det også tændte gnisten hos dig. Jeg var henrykt, det er en fed måde at jage på."

Spm: "Ja, og så var der jo Mette Christensen i Tollerklubben."

Hugo: "Ja, hende vil jeg gerne møde igen. Hun lavede træning for tollerne her i Nordsjælland. Du fik også meldt mig til nogle prøver. Men helt ærligt, det tog nogen tid, før du rigtig fandt ind i rytmen og lærte at læse mig. Og så løb vi jo ind i de to jyder."

Spm: "Du mener Inger Mulbjerg og Nina Orvokki. Og hvad var det, du lavede med dem?"

Hugo: "Det er nogle seriøse damer de to. De arrangerede schweisseminarer med Søren Krabbe, ham schweisshundefører. Der rykkede det. Det var dér, jeg synes, vi virkelig blev et team. Du lærte virkelig en del, og jeg synes, du har været god til at bruge det, men husk nu at takke dem alle tre for lærerige timer."

Spm: "Hvad har du at sige om prøverne?"

Hugo: "Hold da op, hvor har vi været til mange. Glad for at jeg under jagttræningen lærte ro og passivitet, for jeg har da været en del i bilen."

Nu er du jo ikke det store konkurrencemenneske; men du er god til at holde lav puls og koncentrere dig, det må jeg give dig."

Haha, flere gange har vi været så koncentrerede, at vi ikke så det hjortevildt, der fjollede rundt foran os.

Ja undskyld, men jeg kan godt følge Søren Krabbe, når han kalder personen i den anden ende af remmen for klumpen, det er godt nok ikke alle mine signaler, du ser, men jeg laver selvfølgelig også selv nogle småfejl."

Spm: "Hvad har du fået ud af prøverne?"

Hugo: "Det er fantastisk træning, og vi finder ud af, hvor langt vi er nået som team. Derudover er det skønt at komme i nogle træner med andre og større udfordringer. Jeg ved, du også sætter pris på det."

Spm: "Enig. Hvad har du at sige om din schweisstræning?"

Hugo: "Der skal du ha' ros. Du er tit ude med "klovskoene" og er fin til at lægge udfordrende og afvekslende spor. Vi er sammen rigtig mange timer."

Spm: "Hvordan har du det med, at du hovedsagelig træner alene med mig?"

Hugo: "Det er Okay. Du er mere koncentreret, når vi kun er os to. Og så har du jo udstyret i orden. Siger man ikke, at en mand ikke må gå ned på udstyr – hahaha. Men det kamera, du bruger, tror jeg, har givet dig mange hints om, hvordan du skal læse mig. Jeg bruger halen en del; men der er altså andre mere fine signaler, du også skal fange."

Spm: "Du har også gået spor i Sverige i år?"

Hugo: "Ja vi var faktisk nogle stykker som kom på "rørlige prov". Det betyder, at du bestiller en prøve til en dato, der passer dig. Det er egentlig ikke svære spor; men de er lidt anderledes. De trækker en klov hele vejen igennem sporet. Det ligner jo på den måde ikke en rigtig eftersøgning eller de danske prøver. Og terrænet derovre er anderledes end det, vi møder herhjemme. Det, synes jeg, er spændende."

Spm: "Hvad skal der så ske i 2018?"

Hugo: "Jamen en masse træning. Det er i sig selv SÅ fedt. Så er der jo endnu et schweisseminar i sigte i det jyske. Og så en hel masse prøver, hvor vi kommer rundt i landet og har de der hyggelige overnatninger. Jeg hygger mig meget sammen med dig."

Spm: "Tak du, det gør jeg dæleme også. Og tak for alle de gode oplevelser."

2017 Årets Sportoller

Felix

Tekst: Nina Orvokki Helander-Isaksen

Årets sportoller 2017. Felix har endnu en gang gjort sig fortjent til at opnå denne titel.

Jeg er så stolt af min dejlige knægt, han har virkelig vist, at han er en fighter.

2017 har bragt rigtig meget med sig, det meste har været helt fantastisk, men der har desværre også været noget mindre godt. Vi startede med titlen Dansk Spor Champion, derefter Norsk Vildspors Champion, så tog vi det Svenske Vildspors Championat, hvilke gav os det Nordisk Championat. Vores lille tur i championaterne blev afsluttet med, at vi tog Tollerklubbens Vildspors Championat.

I tiden derefter gik vi og hyggetrænede og havde nogle fantastiske dage i skoven med henblik på at deltage i DKKs DM i schweiss. Da dagen kom, var den bare perfekt, for også her viste Felix, hvilken en super Nova han er. Det gav ham titlen DM-SCHW17, som er forkortelsen for Danmarksmester, som vi tog med os hjem.

Det var så stort, og det er stadig helt fantastisk at tænke tilbage på, og særlig da vi en måned senere fandt en knude på Felix, som viste sig at være en aggressiv massecelletumor. Dér så det hele virkelig sort ud, men knuden er fjernet, Felix har været igennem en forbyggende behandling, og så kan tiden kun vise, om vi har fået det hele med. Her i huset er vi så sikre på, at alt er perfekt, og at Felix er rask. Han har stadig sin store arbejdsiver, lysten til at gå spor, lege og nyde livet. Det viste han ved, at han tog den sidste 1 pr. på en 1000m/40t efter operationerne, behandlingen og sygdomstiden. Så jeg må sige, at han bare er unik ud over hver en hundepote.

Felix er superglad og har nu også fået noget at leve for. Den 22. januar 2018 hentede vi hans lillesøster hjem, Saga – Tollers Delight Tracking Sensation. Aldrig har jeg set ham så glad, kærlig og tilfreds. Saga har taget os alle med storm. Jeg var ikke i tvivl om, at Felix var en blid toller, men den måde han er overfor Saga, bekræfter mig virkelig.

Så nu kan 2018 bare komme, for vi er klar til det hele, hundene og jeg. Træning, skov, hygge, leg og samhørighed. Super tollerår til jer alle med snudepuf, potedask fra Felix, Saga og kram fra Nina

2017 Årets Udstillingshan

Redmound's Keep A Great Secret. Jasper

Tekst: Christine Nørskov Sørensen

Året 2017 blev endnu et fantastisk udstillingsår med Jasper (DK11770/2013), hvilket endte med, at han for tredje år i træk har vundet titlen "Årets hanhund". Endnu en gang tusind tak til opdrætter Annette Stentsøe for, at denne smukke hund med et pragtfuldt sind er blevet en del af vores familie.

Nogle tænker måske, hvorfor blive ved med at udstille Jasper, når han efterhånden har vundet så meget, men for mig er der, udover selve udstillingen, også utrolig meget socialt i udstillingerne. Der er mange mennesker, som jeg sætter utrolig stor pris på at være sammen med, og dem ville jeg med stor sandsynlig-

hed ikke få set helt så meget og måske slet ikke, hvis det ikke var for udstillingerne.

Derfor kommer Jasper og jeg nok også til at være en del af både klubbens udstillinger og DKKs udstillinger fremover, sammen med vores anden toller, Hannibal (Digby Tollers Buckshot), som nu er blevet så gammel, at han er i veteranklassen.

Håber at se mange flere skønne tollere på udstillingerne og andre aktiviteter rundt om i landet.

2017 Årets Udstillingstæve

Toller's Delight Once In A Lifetime

Tekst: Gea Bos & Lars Møller, Kennel Toller's Delight

Det her er lidt af et deja vu. Sidste år på denne tid sad jeg også og skrev lidt om det at vinde denne titel. Det var med Zoria, der i skrivende stund lige er blevet International Champion. Men i 2017 var det Malkia – Toller's Delight Once In A Lifetime – det drejede sig om.

Allerede i 2016 kæmpede hun sig til en flot 4. plads, så forhåbningerne var store, da vi startede på 2017-sæsonen. Endda meget store. Hun lagde flot ud i starten af året, men så kom den meget frygtede situation, der hedder: Nøgen-toller! Smed en stor del af pelsen, og det hjalp jo ikke, at mange af de andre tæver ikke fulgte trop.

Men i slutningen af året kom hun stærkt tilbage, og på den aller-sidste udstilling i året var spændingen stor.

Der var faktisk 3 tæver, som alle kunne løbe med titlen. Heldigvis for os var det Malkia, der løb med placeringen som Bedste Tæve den dag, og derfor ikke kunne overhales mere.

På trods af, at vi har vundet titlen en hel del gange efterhånden med ikke mindre end 6 forskellige tæver - mener jeg, det er, og har sammenlagt 12 pokaler stående, er det stadig meget specielt at vinde den igen!

Vi ser det som et fingerpeg på, at der er noget, vi gør rigtigt i vores opdræt, når vi faktisk konstant, siden titlen er blevet indført, har været med i toppen hvert år.

Men som bekendt er 2017 jo blot historie, og nu er en ny sæson skudt i gang. Vi ses derude i udstillingsringene.

Medlemmernes

Pletskuud

"Det er skønt at være på skitur med mor (Lene Harhoff) i Norge.
"Chili"
Ejer og fotograf: Adam Harhoff

"Se far - jeg løber så hurtigt, at mine ben slet ikke rører jorden"
Redmonds Leaf of Canadian Maple "Ashja"
Ejer: Tonny Dahl Frandsen Fotograf: Al Brian Dalager

Red Pleasure's Absolute 1st Romance -
"Tinke"
Ejer: Lene Schulz Fotograf: Al Brian Dalager

Klubbens nye bestyrelse

På generalforsamlingen i Vonge den 10. februar 2018 blev der valgt ny bestyrelse.

Vi har bedt bestyrelsen fortælle lidt om sig selv.

Formand, Marianne Kolind

Jeg har været medlem af kreds Nordjylland siden 2003, hvor jeg fik min første toller, nærmest by accident.

Vi havde mistet vores gamle hund, en lille sort labradortæve på bare 7 år. Der var utroligt tomt i huset, efter hun var væk, og derfor søgte vi efter en ny hund. Tilfældigt kom jeg forbi en tollerbeskrivelse vist nok på

klubbens hjemmeside. Meldte mig ind i klubben og blev hurtigt kontaktet af en, som vidste, at der snart var hvalpe i Hjørring. Ja, så tog det ene ord det andet. Vi fik Zeppo i sommeren 2003, begyndte til tollertræning i Hjørring bjerge. Blev meldt til LP og ja, så gik det slag i slag.

Jeg sad som formand i Toll Nord fra 2008 til nytår 2017. Kom i klubbens bestyrelse først som suppleant i et år og blev derefter valgt ind sidste år i bestyrelsen. Og nu sidder jeg så med formandsposten.

Jeg flyttede for to år siden, sammen med min mand Peter, fra Guldbæk til Hadsund. Vi har to børn, der er flyttet hjemmefra, David og Sara fra hhv. 92 og 96.

Da vi fik vores første toller, blev jeg lokket med en tur i beredskabet. Der skulle være en eller anden prøve for redningshunde. Vi skulle bare lige se, hvad man også kunne med hunde. Derfra startede en lang historie om redningshundetræning i Beredskabscenter Aalborg nu NOBR, Nordjyllands Beredskab. Redningshundene er netop, rent organisatorisk, overgået til Beredskabsforbundet.

Lige nu har vi to tollere. Vores gamle veteran Creek Of Gold Attentional Arthur, der er 10 år, og Archibald – kaldet Frodo – på bare 3 år. Begge træner jeg med i NOBR, Toll Nord og DCH Hjørrings DKK-afdeling.

Derudover har jeg fuldtidsarbejde i en integreret 0-6 års institution, hvor jeg primært er tilknyttet børnehavedelen. Glæder mig til at møde jer alle ude i toller verdenen.

Næstformand, Lars Møller

Jeg hedder Lars Møller og har haft tollere siden 1995 sammen med min hustru Gea Bos under kennelnavnet Toller's Delight.

For tiden har vi 4 tæver i alderen 1½-5½ år. Vores primære interesse med tollerne er så afgjort udstilling, men der trænes også schweiss og jagt med de 4-benede.

Jeg har i tidens løb bestridt alle poster i bestyrelsen – fra menigt medlem til formand - og har siddet i bestyrelsen i det meste af klubbens eksistens.

Sekretær, Annette Schwartz Hansen

Jeg er 59 år og bor sammen med Bent-Ole. Vi har to voksne piger. Til daglig arbejder jeg på et trykkeri som DTP ansvarlig. Jeg var så heldig at få den bedste af alle de røde hunde, Luna, i 2011. Luna er min første toller, før hende havde jeg en blanding mellem en border collie og en toller. Da jeg mistede hende, var jeg ikke i tvivl om, at min næste hund skulle være en toller.

Vi blev meldt ind i Tollerklubben i foråret 2012. Vi begyndte at træne i Vallensbæk hos Hardy og sidenhen lydighed hos Brian. I 2014 blev vi præsenteret for schweissspor og blev bidt af det. Jeg sidder også som bestyrelsens repræsentant i spor udvalget.

Kasserer, Johnny Selvig

Jeg hedder Johnny Selvig og har siden generalforsamlingen i 2015 været medlem af bestyrelsen i Tollerklubben. Jeg har og varetager fortsat rollerne som kasserer og medlemsadministrator. Jeg bor i Allerød i Nordsjælland sammen med min kone, Tove, og Jolly, vores

toller. Mine kompetencer ligger inden for økonomi og regnskab; men jeg kan alligevel ikke nære mig for at bidrage med input til at skabe, forbedre og formidle aktiviteter til alle klubbens medlemmer.

Jeg er vokset op med familieprægede hunde af forskellige og blandede racer. Tove og jeg har opdrættet tollerhvalpe siden 1993 til familier, der ønsker et aktivt samvær og udfordringer med tolleren som et nyt "familiemedlem". Vi har derfor lagt vægt på at bidrage til racens udbredelse med tollere, der er sunde, menneskevante og med et godt og roligt temperament.

Bestyrelsesmedlem, Anette Hadenfeldt

Jeg hedder Anette Hadenfeldt, og vi er de lykkelige ejere af 2 dejlige tollere.

Joyful Toller's Malte (Cosmo) på snart 9 år. Han har trænet lydighed og rally-lydighed, og nu er det schweissspor og nosework. Vores anden toller Happy Trail's Alley Cat's Karma som er 3 år gammel. Hun bliver trænet i lydighed, jagt og schweissspor.

I år 2017 blev jeg suppleant i bestyrelsen og var tilknyttet LP-udvalget. I år kom jeg ind i bestyrelsen som medlem.

Jeg har valgt at arbejde i Sundhedsudvalget, som jo er et udvalg, hvor vi arbejder sammen om at beslutte, hvilke relevante emner vi skal arbejde på og med. Det samarbejde glæder jeg mig meget til.

Sundhed er af stor betydning generelt, men også i avlsarbejdet, hvilket jeg har skullet lære, da jeg har gjort min tæve klar til avl. Jeg er i denne forbindelse utrolig glad for, at jeg kender erfarne tollerfolk, som har forstand på dette og har været hjælpsomme med alle mine spørgsmål.

Jeg synes, det vil være helt perfekt, hvis man kan lave en vejledning i avlsarbejdet, samt en beskrivelse af de sygdomme, som kan ramme vores dejlige hunde.

1. suppleant, Charlotte Lindegaard Thomsen

Jeg hedder Charlotte Lindegaard Thomsen, er 43 år og gift med Jens. Vi har 2 dejlige teenagerdrengene. Jeg fik min første toller for snart 6 år siden - Løvmosens Red Eleanor i daglig tale kaldet Nova.

Jeg er blevet meget optaget af avl, og Nova har fået 2 kuld hvalpe, hvoraf jeg i sidste kuld beholdt en

tævehvalp, Lyra, der nu er 18 måneder gammel. Jeg har lige fået kennelmærke og kan nu lave hvalpe under navnet Red Starlight's.

Jeg elsker at være aktiv med mine hunde og dyrker agility, jagt-træning, lidt vildtspor, og så går jeg på udstilling.

2. suppleant, Grete Munch

Hej, jeg hedder Grete Munch, bor i Hersom sammen med min mand Bjørn.

Jeg har haft toller siden 2002 og p.t. har jeg 4 tollere i alderen 8, 5, 3 år og en på 5 mdr. - eget opdræt alle 4. Min kærlighed/interesse for denne race er vokset igennem årene, og derfor ønsker jeg at være med til at gøre noget godt for racen. Har været i bestyrelsen før og er nu

tilbage for at bidrage til arbejdet for vores klub. Jeg ønsker at arbejde for en klub, der rummer plads til forskellighed, både for os mennesker, men også for hvad vi kan lave med vores dejlige tollere.

Fællesrepræsentationen for
Drivende og Apporterende Jagthunde
afholder

Certifikatudstilling

Torsdag den 10. maj 2018
Trekloverhallen, Stepping v/Christiansfeld

Dommere:

Tinna Grubbe, Danmark: Bedlington Terrier, Bull Terrier, Cairn Terrier, Dandie Dinmont Terrier, Foxterrier, ruhåret, Irish Glen of Imaal Terrier, Irish Soft Coated Wheaten Terrier, Jack Russel Terrier, Lakeland Terrier, Skye Terrier, øvrige terrier-racer

Merete Dalgaard, Danmark: Airedal Terrier, Australian Silky Terrier, Australsk terrier, Border Terrier, Bull Terrier miniature, Fox Terrier, glathåret, Irsk Terrier, Kerry Blue Terrier, Manchester Terrier, Parson Russel Terrier, Skotsk Terrier, Staffordshire Bull Terrier, West Highland White Terrier

Gitte Finnich Pedersen, Danmark: Gravhunde, alle varianter, Nova Scotia Duck Tolling Retriever

John Finnich Pedersen, Danmark: Dansk Drever Klubs racer, Rhodesian Ridgeback, KJS-racer i grp. 6, 7 og 8

Horst Kettendorfer, Tyskland: Alle spaniels

Praktiske oplysninger:

Anmeldelsesfristen udløber den 9. april 2018

Der kan tilmeldes online på www.hundeweb.dk eller på specialklubbens anmeldelsesblanket, der sendes til

**Anette Bak Frederiksen, Bredeløkkevej 15, Østfløjen,
4660 St. Heddinge – tlf.: 40 43 23 69 (mellem 18.00 og 19.30).**

Anmeldelsesblanket og betaling skal være modtaget senest 9. april 2018

Der kan tilmeldes i alle klasser incl. babyklasse. Gebyr følger DKKs regler.

Tilmelding til Barn og Hund samt juniorhandling sker på dagen.

Udstillingen foregår udendørs

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtjylland - 3 Østjylland - 4 Sydjylland og Sønderjylland - 5 Sydjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

Kreds Midt/Vest Jylland

Der er desværre ikke p.t. en aktiv kreds i Midt/Vest Jylland i Tollerklubbens regi.

Klubbens bestyrelse vil meget gerne stå til rådighed og hjælpe i gang, hvis I har mod på at starte en kreds op.

I første omgang kunne det måske bare være "i det små", hvor I mødes og hygger jer sammen med jeres tollere, og så kan I jo se, hvordan tingene udvikler sig hen ad vejen?

Så kontakt endelig bestyrelsen, hvis I har mod på at kaste jer over opgaven.

Kreds Østjylland

Kontaktperson: Inger Sloth Mulbjerg, mobil 23 60 33 49, mail: inger@tollerklubben.dk

Vi har haft vores årlige tollergåtur i forbindelse med nytåret med fint fremmøde af flere nye ansigter. Det var dejligt. Vi var i Silkeborg og gik en tur rundt om Almind Sø i det fineste frostvejr og solskin.

Jagttræning:

Vi forsøger os med et nyt koncept, hvor planen er, at vi laver ugentlig træning. Træningen bliver om mandagen, og vi starter op mandag d. 12/3 kl. 18.00. Tidspunktet kan vi justere på efterhånden, som det bliver lysere om aftenen.

Træningen er åben for alle, der har lyst, MEN der er et lille men! Planlægningen af træning går på skift blandt deltagerne. Så, når man melder sig til at deltage, melder man samtidig ind med den dato, man første gang vil stå for træningen.

Den aften, man står for træningen, vil man skulle have planlagt træningen og skal stå for instruktion af aftenens deltagere. Det er en selvfølge, at alle hjælper til med at kaste osv., også uden der hele tiden skal opfordres til det fra planlæggerens side. Træningen skal planlægges på begynderniveau, og det er planlæggeren, der helt og holdent bestemmer, hvad der skal trænes den givne aften. Er der hunde på højere niveau, må føreren selv justere på oplægget. Har man sagt, man kan/vil stå for træningen og bliver forhindret, er man forpligtiget til at finde en afløser, der så vil stå for træningen.

Man er velkommen til selv at finde områder, men vi tænker, vi holder os nogenlunde indenfor de områder, vi plejer at være i (Århus, Randers, Silkeborg, Viborg).

Vi skal nok oprette begivenheder for de enkelte træninger efterhånden som, der bliver sat steder og navne på.

Dette sker på facebook i gruppen "Tollerklubben Kreds Østjylland".

Træningen er gratis, og skulle vi finde på at bruge vildt, splejser vi om udgiften.

Den, der står for træningen, sørger også for, der er kage til kaffen bagefter.

Schweisstræning/spor:

Udover jagttræning er vi ved at finde lidt schweisstræning frem igen. Datoerne bliver også lagt op på kredsens facebookside som begivenheder.

Gåture

Vi vil rigtig gerne have nogle gåture i området, så I må gerne melde ind til inger@tollerklubben.dk om forslag til steder og datoer, så lægger jeg det op på kredsens facebookside.

Kreds Sønderjylland

Kontaktperson: Anna-Mette Farcinsen, mobil: 25 68 48 87, mail: A.Farcinsen@gmail.com

I det syd- og sønderjyske mødes vi en gang om måneden. Nedenfor følger datoerne for det sene forår og sommer. Nærmere information om tid og sted følger på aktivitetskalenderen på hjemmesiden.

Søndag den 6. maj 2018 – gåtur et sted på Als

Lørdag den 30. juni 2018 – sommerafslutning

Juli – Ingen aktiviteter

Søndag den 19. august 2018

Husk, at du altid er mere end velkommen til at komme med ønsker og forslag til aktiviteter.

Du kan holde dig orienteret om vores arrangementer ved at give Anna-Mette besked om, at du gerne vil på maillisten til kredsens nyhedsbreve eller ved at holde øje med aktivitetskalenderen på www.tollerklubben.dk.

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 5 Syddjylland og Sønderjylland - 6 Fyn - 7 Sjælland

Kreds Fyn

Der er desværre ikke p.t. en aktiv kreds på Fyn i Tollerklubbens regi.

Klubbens bestyrelse vil meget gerne stå til rådighed og hjælpe i gang, hvis I har mod på at starte en kreds op.

I første omgang kunne det måske bare være "i det små", hvor I mødes og hygger jer sammen med jeres tollere, og så kan I jo se, hvordan tingene udvikler sig hen ad vejen?

Så kontakt endelig bestyrelsen, hvis I har mod på at kaste jer over opgaven.

Det er dog meget glædeligt, at der allerede nu er tollerejere, som har taget initiativ til at oprette en Facebookgruppe for tollere på Fyn - dog uden for Tollerklubbens regi. Gruppen hedder Tollergruppen Fyn

Kreds Sjælland.

Kontaktperson: Brian Esbensen, mail: bkesbensen@gmail.com

Følg i øvrigt med på hjemmesiden og på facebook: "Tollerklubbens kreds Sjælland"

Schweisstræning

Har du lyst til at komme i gang med schweisstræning eller komme videre, hvor du og din hund er i dag, så tilbyder kreds Sjælland træning. Vi træner ca. 1 gang om måneden.

Vi starter med at lægge spor, derefter går vi en tur med hunden, og herefter vil der være fælles morgenmad (husk kaffe/te), hvor vi blandt andet snakker om, hvor langt vi er kommet siden sidst og hvilke udfordringer, der har været.

Til slut går vi de forskellige spor enten sammen eller 2 og 2 – hvad der nu er tid til (afhænger af deltagerantal).

Hvis der er nogle, der ønsker 20 timers spor, kan dette evt. også lade sig gøre.

Max. antal deltagere 10 afhængig af hundens niveau/sporlængde.

Pris 50 kr. pr. gang inkl. morgenmad – Tilmelding senest onsdag før en træning. Tilmelding sker efter først til mølle princippet, og besked gives om fredagen inden træning.

Træningen ligger enten på en lørdag eller søndag og vil finde sted i Nordsjælland, Danstrup eller Krogenberg Hegn.

Lotte Torp: Lto@nth.dk, tlf. 22 70 95 93 – med angivelse af hundens niveau samt hvilken type spor der ønskes.

Yderligere info og tilmelding kan også findes på facebook "Toller Spor Øst 2013" (lukket gruppe).

Her går jeg tur med min hund.

Tak til Meeko og hans mennesker Christiane og Per, der med jurens holder traditionen i live. Birgitte og Mette, som har stået for turene i mere end 10 år, er desværre hundeløse, så traditionen er afhængig af, at andre tollerejere byder ind med forslag til ture. Vi planlægger i god tid i forvejen, så hvis I har lyst til at stå for en tur fra et mødested, der allerede er planlagt, så kontakt os.

En hyggelig tradition, hvor vi går tur den 2. søndag i hver måned kl. 14.30.

Turene foregår i den nordøstlige del af Sjælland, og er ture fortrinsvis til skov og strand, hvor vi kan have vores hunde løse. Turene arrangeres af tollerejere (eller venner), som præsenterer en tur og et sted for de tollere og venner, der møder op. Klubben er ikke ansvarlig for turene, men er behjælpelig med annoncering i bladet og på hjemmesiden.

Har du et sted, du vil præsentere (være guide for), kan du kontakte Birgitte Skautrup: 20 83 35 77 mail: birgitte.skautrup@gmail.com, som vil koordinere sammen med Mette Risum. Mette benytter sig af facebook til både kontakt og arrangementsannoncering.

Søndag 8. april 2018 14.30 - Egebæksvang

Mødested: Parkeringspladsen over for Egebæksvang på Mørdrupvej tæt v. Espergærde station

Den dejligt store hundeskov, hvor vandet er helt tæt på (badning midt på turen)

Guide på turen: Mette Risum: telefon 39 65 44 97/mobil 61 86 61 34.

Søndag 12. maj 2018 14.30 - Geels Skov

Mødested: P-pladsen ved toppen af Geels bakke (Kongevejen) Stor hundeskov, som deles med rollespillere og mountainbikes

Guide på turen: Mette Risum: telefon 39 65 44 97/mobil 61 86 61 34.

Søndag 10. juni 2018 14.30 - Kirkeskoven

Mødested: Parkeringspladsen midt på Øverødvej 136

Søllerød Kirkeskov har et par søer, der kan bades i.

Guide på turen: Christiane og Per Crety: mobil 23 35 25 04.

Kredsene

1 Nordjylland - 2 Midtvestjylland - 3 Østjylland - 4 Sydjylland og Sønderjylland - 5 Fyn - 6 Sjælland

Søndag 8. juli 2018 14.30 - Hareskoven- Rostadion

Mødested: Den store runde p-plads med indkørsel fra Skovbrynet

Bademulighed i søvand og en ganske stor hundeskov

Guide på turen: Mette Risum: telefon 39 65 44 97/mobil 61 86 61 34.

Håber at se jer på træningsbanen.

Har du lyst til at skrive lidt til bladet og hjemmesiden om de aktiviteter, du deltager i, beder vi dig maile direkte til: "blad@tollerklubben.dk", gerne med billeder.

Vi håber, mange af jer vil benytte jer af denne mulighed.

Vær opmærksom på, at der sagtens kan komme flere aktiviteter på kalenderen eller ændringer. Check meget gerne på hjemmesiden eller i de næste numre af bladet.

Medlemmer fra andre kredse er selvfølgelig meget velkomne til at deltage i vores aktiviteter, når/hvis I er herovre.

Ikke-medlemmer er også velkomne på vore traveture.

En aktiv kreds kræver aktive medlemmer!

Medlemmernes Pletskud

"Hey mor - jeg sidder lige her og venter på dig
"Red Pleasure's Absolute 1st Romance - "Tinke"

Ejer: Lene Schulz Fotograf: Al Brian Dalager

TollerTavlen

Har du noget på hjerte?

Vi hundefolk kan med stor entusiasme fortælle historier om vores fantastiske tollere i timevis. Så hvorfor ikke dele dine gode, rørende, sjove, pudsige og måske endda lærerige oplevelser her i "Tollerbladet"? Gerne krydret med dejlige billeder.

"Neej," tænker du måske beskedent. "Jeg er ikke så god til at formulere mig på skrift."

Men PYT med det! Skriv løs, og så skal vi nok hjælpe med evt. at rette formuleringen til.

Du er naturligvis også velkommen til at skrive til os, hvis du har andet på hjerte - blot det handler om tollere.

Ordet er frit - "Tollerbladet" er medlemmernes blad.

Vores adresse er blad@tollerklubben.dk

Vi ser frem til at høre fra dig.

Venlig hilsen
Redaktøren

Bestyrelsens kontakt til kredsene

Her lidt om en af posterne i klubbens bestyrelse. Det er posten som kredskontakt - altså den, der primært har kontakten fra bestyrelsen til den enkelte kreds. Det kunne være kredskontakten, der hjælper kredsene med at dele erfaringer og lave et samarbejde mellem kredsene. Det er mig uvist, om vore kredse er bekendt denne funktion, og hvorvidt kredsene kunne tænke sig at gøre brug af kredskontakten.

Det kunne være interessant at høre fra kredsene, hvad de kunne forvente af denne kontakt? Hvad er der brug for i kredsene?

Tidligere har der været afholdt aktivitetsmøder med deltagelse af alle kredse, primært som et organ til udveksling af erfaringer mellem kredsene.

Hvad kunne kredsene tænke sig at bruge kredskontakten til?

Det er vigtigt for bestyrelsen, at der er denne kontakt, da der undertiden kommer tollerejere, som ikke er vidende om, at der er en kreds i deres nærhed, som varetager tollertræning.

Sidder du i en kreds, som lige nu ikke er aktiv, kunne det måske tænkes, at du - eventuelt sammen med kredskontakten - kunne starte kredsen op igen, eventuelt med hjælp fra kredskontakten.

Har du forslag til hvad kredskontakten skal fokusere på, så byd GERNE ind:

bestyrelsen@tollerklubben.dk eller marianne@tollerklubben.dk

På bestyrelsens vegne
Marianne Kolind

Klubbens Redaktører

Web-redaktør

Lars Møller
web@tollerklubben.dk

Tollerbladets redaktør

Ea Holmquist Jakobsen
blad@tollerklubben.dk

Klubbens udvalg

LP udvalget:

Best. rep.: Grete Munch
Michella Whitt
Brian Esbensen
Lpu@tollerklubben.dk
lpu@tollerklubben.dk

Jagtudvalget:

Formand: Hanne Sølvkjær
Sekretær: Lis Kudsk
Best. rep.: Marianne Kolind
Ju@tollerklubben.dk

Udstillingsudvalget:

Formand: Lars Møller
Best. rep: Lars Møller
Uu@tollerklubben.dk

Sporudvalget:

Formand: Inger Sloth Mulbjerg
Best. rep.: Annette Schwartz
Hansen
Medlemmer:
Gea Bos
Lotte Torp
Anna-Mette Farcinsen
Spor@tollerklubben.dk

Hvalpeansvar:

Gea Bos
Hvalp@tollerklubben.dk

Omplacering og adfærd:

Kim Lybech
Kim@tollerklubben.dk

Sundhedsudvalget:

Inger Sloth Mulbjerg
Best. rep.: Anette Hadenfeldt
Sund@tollerklubben.dk

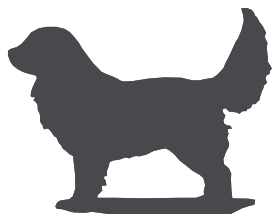
TollerTavlen

Kalender for 2018

- 27.04** Jagtprøve Tollerdays, Sjælland
28.04 Sporprøve Tollerdays, Sjælland
29.04 Udstilling og LP Tollerdays, Sjælland
26.05 Jagtprøve.
Modsat dag af national udstilling i Århus
25. + 26.8 Dobbelt jagtprøve Karup/Skive
15.09 Sporprøve, Rønhøj
16.09 Års – sponsorudstilling
29.09 Jagtprøve. Krogenberg Hegn, Sjælland
30.09 Tolling kursus

Juleudstilling - Dato følger

Annoncepriser

Priser for annoncer i Tollerbladet gældende fra 1. 1. 2018:

Priser angives for samlet betaling for annoncering i Tollerbladets årlige udgivelser. Betaling og annoncering i enkeltnumre af Tollerbladet er angivet i parentes.

Annoncer på Bagsiden

– kun helside: 8.000 kr. (2.500 kr.)

Annoncer på For- og Bagsidens indersider

– kun helsider: 5.000 kr. (1.500 kr.)

Øvrige annoncer inde i bladet:

Helsider: 3.000 kr. (1.000 kr.)

Halvsider: 1.500 kr. (ikke mulig)

Kvartsider: 750 kr. (ikke mulig)

Opdrætter Husk!

At melde dine hvalpe ind i klubben. Det er gratis at melde dem ind det første år.

Hvis du melder dem ind i efter 1. oktober, gælder medlemskabet også for det følgende år.

Mvh
Bestyrelsen

Bestyrelsen

Formand

Marianne Kolind
Tyttebærvej 13
9560 Hadsund
2063 0829

marianne@tollerklubben.dk

Næstformand

Lars Møller
Fløjstrupvej 34
7100 Vejle
7567 4444 / 3035 3479

lars@tollerklubben.dk

Sekretær

Annette Schwartz Hansen
Mosede Engvej 7
2670 Greve
TLF. 24489690

ash@tollerklubben.dk

Kasserer

Johnny Selvig
Hjortevænget 43
3450 Allerød
4030 4556

johnny@tollerklubben.dk

Medlem

Anette Hadenfeldt,
Brostykkevej 45
2650 Hvidovre
Mobil 20234575

ah@tollerklubben.dk

Kreds Sjælland byder velkommen til

TOLLERDAYS 2018

Basen for årets Tollerdays bliver Roskilde Camping.

Program :

Fredag den 27 April.

Tollerjagtprøver

Sted : Sorø

(forbehold for prøvested, der ledes stadig efter et sted tæt på Roskilde)

Info: ju@tollerklubben.dk

Lørdag den 28 April.

Toller Vildtsporprøve og Schweiss sporprøve

Sted : Danstrup Hegn

Info: spor@tollerklubben.dk

Søndag den 29 April.

Certifikat Udstilling

Og

Officielle Lydighedsprøver

Sted: Roskilde Camping

Info, udstilling : uu@tollerklubben.dk

Info, Lydighed : lpu@tollerklubben.dk

Der arrangeres en fællesmiddag fredag aften.

Tilskuere er meget velkomne